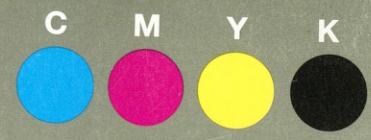

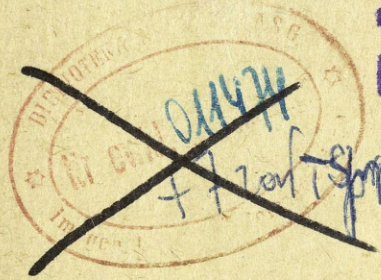
Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Sk
Kierownictwo Sz. Gen.
Zal. Nr 1 do pisma 0420

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

~~SECRET~~
~~SECRET~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr 6

ZESZYT TAKTYCZNY

7

036926

REMBERTÓW

Grudzień 1965

ARCHIWUM
KIEROWNICTWA SZ. GEN.
K. SWIERCZEWSKIEGO

036926

58 str.
+ 7 zal.

SYGNET

Sh

Kierownictwo Sz. Gen.

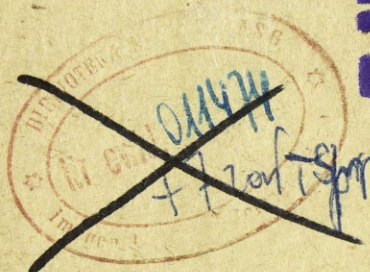
Zat. ... No. 1 do pisma 0.410

①

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

~~SECRET~~
~~SECRET~~

~~T A I N E~~

Egz. Nr 6

ZESZYT TAKTYCZNY

7

036926

REMBERTÓW

Grudzień 1965

ARCHIWA
1910-1918
Sz. Gen.
Im. gen. Broni K. Swierczewskiego

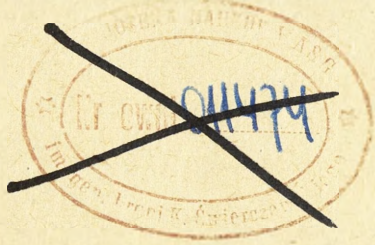
036926

57(18)N

58 stry
+ 7 zat.

Prot. pniekl. 1265¹ gm

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

DO CZYTELNI

TAJNE

H. z. Nr 6

ZESZYT TAKTYCZNY

7

REMBERTÓW

Grudzień 1965

ARCHIWUM
KABINETU SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO
Nr 36926

2

Materiał do niniejszego Zeszytu został opracowany przez:

1. Część pierwsza — zespół oficerów w składzie: ppłk dypl. Stanisław OLEKSINSKI, ppłk dypl. Władysław DAWIDOWICZ, mjr dypl. inż. Jerzy SZYMCZAK, mjr dypl. Jerzy WÓJCIK.

2. Część druga — zespół oficerów w składzie: ppłk dypl. Stanisław BARTUSZEK, ppłk dypl. Władysław DAWIDOWICZ, ppłk dypl. Jan GRZELECKI, ppłk dr Stefan MICHALAK, ppłk dypl. Bronisław PIŁAWSKI, mjr dypl. inż. Jerzy SZYMCZAK, mjr dypl. Jerzy WÓJCIK.

SPIS TREŚCI

	Str.
Część pierwsza	5
1. Proponowany wariant decyzji dowódcy 22 pcz	5
2. Propozycje wykorzystania artylerii przydzielonej 22 pcz	11
3. Propozycje użycia sił i środków inżynierskich 22 pcz	14
4. Propozycje zabezpieczenia tyłowego działań 22 pcz	19
Część druga	22
1. Forsowanie przeszkody wodnej z marszu przez pułk zmehanizowany	22
2. Sytuacja ogólna	29
3. Sytuacja artyleryjska	35
4. Sytuacja inżynierska	38
5. Sytuacja chemiczna	40
6. Sytuacja łączności	42
7. Sytuacja techniczna	48
8. Sytuacja tyłowa	52
9. Notatka o terenie	56

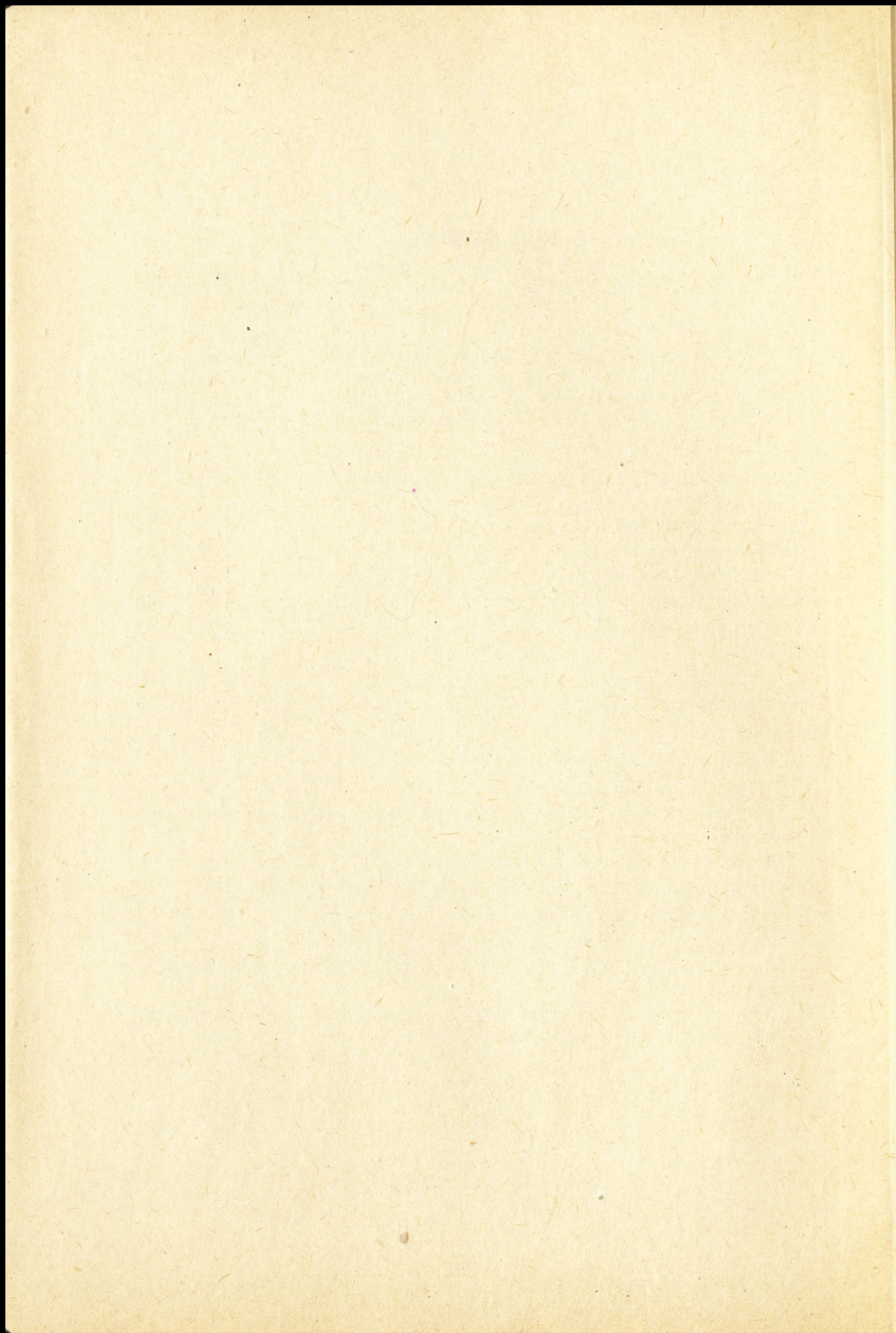
Załączniki:

a) Do części pierwszej (schematy):

1. Decyzja dowódcy 22 pcz.
2. Propozycje inżynierskiego zabezpieczenia boju spotkaniowego 22 pcz.
3. Mapa robocza dowódcy artylerii wzmocnienia 22 pcz.
4. Organizacja dowozu środków materiałowych w dniu 13.6.

b) Do części drugiej (schemat i mapy):

1. Ogólne położenie i zamiar dowódcy 2 DZ.
2. Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu na 4.00 9.6 (mapa 1 : 100 000).
3. Załącznik do notatki o terenie na odcinku forsowania rz. Narew przez 4 pz (mapa 1 : 25 000).

Część pierwsza

PROPONOWANY WARIANT DECYZJI DOWÓDCY 22 pcz

(patrz szkic decyzji — załącznik nr 1)

1. 22 pcz otrzymał zadanie osłonić główne siły 6 DPanc poprzez rozbi-
cie sił nieprzyjaciela podchodzących z północy — prawdopodobnie
38 BPanc, która może:

— wykonać uderzenie w kierunku: KISIELICE (4385), PIOTROWI-
CIE (3490), LIPINKI (2888) (wariant najbardziej prawdopodobny),
zamykając jednocześnie przejścia między jeziorami w rejonie
PLESEWO (3377) i wzg. 132,9 (3482). Nie wyklucza się również
działania części sił nieprzyjaciela na kierunku JĘDRYCHOWO
(4291), SZWARCENOWO (3694), KROTOSZYNY (3192);

— przejść do obrony rubieży PLESEWO (3377), wzg. 132,9 (3482),
wzg. 110.4 (3789), SZWARCENOWO.

Podejście ubezpieczeń marszowych nieprzyjaciela do wymienionej
rubieży możliwe jest około 8.30, a jego sił głównych — około
9.00—9.20 13.6 (uwzględniając wykonanie uderzeń przez nasze lot-
nictwo).

2. Zamiar dowódcy 22 pcz. Zamierzam: obchodząc głównymi siłami od
wschodu jezioro TRUPEL (3891) i zamykając jednocześnie przejścia
między jeziorami TRUPEL i DŁUŻEK (3586), wykonać uderzenie
w kierunku: SZWARCENOWO, JĘDRYCHOWO, KISIELICE, PGR
TRUMIEJE (4677), rozbić lewą, a następnie prawą kolumnę podcho-
dzących głównych sił nieprzyjaciela i opanować nakazany rejon.
Jednocześnie częścią sił osłonić się z kierunku: ZAWDA (3978), LI-
PINKI (2888).

W tym celu:

— 2 i 3 kcz, a następnie 1 kcz przegrupują się w rejon SZWARCE-
NOWO, po czym uderzając w ogólnym kierunku: SZWARCE-
NOWO, JĘDRYCHOWO, KISIELICE rozbijają część sił nieprzy-
jaciela w rejonie JĘDRYCHOWO, PGR STR. FOLWARK (4589),
wzg. 109,6 (4189), a następnie niszczą jego pozostałe siły w rejo-
nie zachód KISIELICE i wychodzą w rejon zadania pułku;

— 5 kcz rozbijają pododdziały nieprzyjaciela w rejonie BISKUPIEC,
po czym nacierając wzdłuż szosy w kierunku północnym opano-
wuje przejście między jeziorami TRUPEL i DŁUŻEK i wspólnie
z kzmot pułku nie dopuszcza do przerwania się nieprzyjaciela
w kierunku: wzg. 112,7 (3788), SUMIN (2983) oraz wzg. 110,4
(3789), BISKUPIEC. Następnie skierowuje pluton czołgów w re-

- jon PGR CZACHÓWKI (3392) do odwodu pułku i jest w gotowości do uderzenia w kierunku wzg. 110,4 KANTOWO (3984);
- kzmot przesuwają się po drodze: ŁĄKORZ, LIPINKI, SĘDZICE (3088), PGR BABALICE (3036), SŁUPNICA (3387), wzg. 112,7 (3788) w celu wzmocnienia 5 kcz;
 - 4 kcz uprzedza nieprzyjaciela w opanowaniu przejść między jeziorami w rejonie wzg. 132,9 (3482) oraz PLESEWO (3477) i wspólnie z SPR nr 1 osłania główne siły pułku z kierunku: ZAWDA (3978), LIPINKI;
 - artyleria (1/6 pa i 1/1 ABAA):
 - a) wzbrania podejścia nieprzyjaciela po drogach: JEDRYCHOWO, TRUPEL (3991); PGR OGRODZIENIEC (4388), wzg. 110,4 (3789); KISIELICE, wzg. 112,7 (3788);
 - b) wspiera walkę głównych sił pułku oraz 5 kcz;
 - c) częścią sił osłania lewe skrzydło pułku z kierunku ZAWDA (3978), SUMIN (2983);
 - oddział zaporowy 6 DPanc przesuwają się po drodze: CICHE (1892), ŁĄKORZ, SĘDZICE (3088) do rejonu BISKUPIEC, w gotowości do działania na kierunkach: KISIELICE, BISKUPIEC oraz ŁASIN, BISKUPIEC;
 - odwód inżynierski pułku buduje most na rz. MŁYŃSKA STRUGA w rejonie południe SŁUPNICA, a następnie prowadzi rozbudowę zapór minowych na kierunku działania 4 i 5 kcz;
 - oddział zabezpieczenia ruchu zabezpiecza manewr sił głównych pułku oraz utrzymuje pułkową drogę dowozu i ewakuacji.
3. Starszy pomocnik szefa sztabu. Główny wysiłek rozpoznania skierować na podchodzące główne siły nieprzyjaciela w celu ustalenia dróg przesuwania się jego kolumn. Do tego celu wykorzystać przede wszystkim SPR nr 2, którym prowadzić rozpoznanie na kierunkach: las (4183), ZBYSZKOWO (4680); las (4183), PGR OGRODZIENIEC. Ponadto do prowadzenia rozpoznania wykorzystać patrole rozpoznawcze organizowane przez pododdziały pułku.
4. Organizacja współdziałania. W wypadku opóźnienia przez lotnictwo nieprzyjaciela przegrupowania głównych sił pułku w rejon SZWARCENOWO i uzyskania przez nieprzyjaciela powodzenia na kierunku: las (3988), BISKUPIEC, 5 kcz i kzmot opóźniają działanie nieprzyjaciela, natomiast główne siły pułku uderzeniem w kierunku KROTOSZYNY, PIOTROWICE, KISIELICE rozbijają część sił przeciwnika w rejonie północ PIOTROWICE, a następnie pozostałe jego siły w rejonie KISIELICE i wychodzą w rejon zadania pułku. Nie wyklucza się również uderzenia głównych sił nieprzyjaciela na dwóch kierunkach, a mianowicie: PGR OGRODZIENIEC, BISKUPIEC i ZAWDA (3978), LIPINKI. W tym wypadku główne siły pułku (1, 2, 3 kcz) wykonują manewr podany w decyzji z tym, że po rozbiciu części sił nieprzyjaciela w rejonie wschód KISIELICE rozwijają powodzenie w kierunku KISIELICE, ŁASIN, wychodząc

na skrzydło i tyły sił nieprzyjaciela działających na kierunku ZAWDA, LIŁINKI. 5 kcz współdziałając z głównymi siłami pułku niszczy nieprzyjaciela przed frontem natarcia, po czym rozwija powodzenie w kierunku wzg. 112,7 (3788), GORYN (3785), ZAWŁZKA WOŁA (3879).

4 kcz wspólnie z kzmot, wykorzystując dogodne rubieże terenowe, powstrzymują działanie nieprzyjaciela na kierunku ZAWDA, LIŁINKI. 1/6 pa wspiera walkę 4 kcz i kzmot.

Pododdziały inżynieryjne ustawiają zapory minowe oraz wykonują niszczenia na kierunku działania 4 kcz i kzmot.

5. Szef sztabu pułku. Niezwłocznie wydać zarządzenia poszczególnym kompaniom i skierować je na podane im kierunki działania w kolejności: 2, 3, 1, 5, 4 kcz. Jednocześnie wskazać artylerii drogi przesuwania się i ogólnie rejony stanowisk ogniowych. Konkretne zadania stawiać poszczególnym wykonawcom w ruchu wykorzystując środki łączności. Stanowisko dowodzenia przesuwać po drodze: ŁAKORZ, KROTOSZYNY, do lasu (3394). Z rejonu tego kierować rozwijaniem sił głównych do boju spotkaniowego. Następnie przesuwać SD po osi: SZWARCENOWO, JĘDRYCHOWO, las (4483).
6. Prosić dowódcę 6 DPanc o opóźnienie marszu prawej kolumny głównych sił nieprzyjaciela uderzeniem lotnictwa.

UZASADNIENIE PROPONOWANEJ DECYZJI

Z zamiaru dowódcy 6 DPanc i otrzymanego zadania wynika potrzeba uaktywnienia działań 33 pcz w stosunku do sił przeciwnika podchodzących z północy, które w zaistniałej sytuacji są szczególnie groźne dla prawego skrzydła głównych sił dywizji. Z ogólnego położenia, jakie wytworzyło się na kierunku działania dywizji (patrz załącznik nr 1 do cz. II zeszytu 5) wynika, że siły przeciwnika podchodzące z północy mogą uderzyć w ogólnym kierunku: PRABUTY, KISIELICE, ŁAKORZ. Istnieje zatem możliwość, że 22 pcz wykonując otrzymane zadanie może się spotkać z nieprzyjacielem, będącym również w ruchu, na rubieży: TRUPEL (3991), wzg. 132,9 (3482), PLESEWO; w rezultacie może to doprowadzić do boju spotkaniowego. Z tego też względu najistotniejszą sprawą w decyzji dowódcy 22 pcz powinno być określenie takiego manewru, który doprowadziłby do: stworzenia przewagi nad przeciwnikiem na wybranym kierunku, uprzedzenia go w rozwinięciu, rozbicia go częściami i pomyślnego wykonania zadania.

W oddanej do oceny czytelnika decyzji podaje się jeden z możliwych do przyjęcia wariantów manewru sił i środków 22 pcz. Spróbujmy pokrótce przedstawić te elementy położenia, które przemawiają za wyborem właśnie takiego manewru.

Ogólnie przed frontem 22 pcz zarysowują się trzy możliwe do działania kierunki:

- ŁAKORZ (2590), SUMIN (2983), wzg. 130.1 (4079);
- ŁAKORZ, PIOTROWICE (3490), KISIELICE (4385);

— ŁAKORZ, KROTOSZYNY (3293), SZWARCENOWO (3694), JĘDRYCHOWO (4291).

Położenie głównych sił pułku (trzech — czterech kompanii czołgów) w stosunku do wymienionych trzech kierunków jest mniej więcej zbliżone (z wyjątkiem pojedynczych pododdziałów) i sprzyja ich zmanewrowaniu na dowolny kierunek za około 30 min. (odległość do rubieży możliwego spotkania się z czołowymi pododdziałami nieprzyjaciela na linii jezior wynosi 12—13 km).

Kierunek ŁAKORZ, SUMIN, wzg. 130,1 (4079), mimo iż rozdziela go jez. SWIĘTE (3480), jest dość pojemny (około 5 km) i zapewnia użycie co najmniej trzech kcz w pierwszym rzucie. Uprzedzenie nieprzyjaciela w opanowaniu wzg. 132,9 (3482) zapewnia rozwinięcie sił głównych i wykonanie przez nie uderzenia w kierunku północnym. Teren na tym kierunku jest otwarty i nie nastęrcza żadnych trudności w działaniu czołgów. W wypadku użycia głównych sił pułku na tym kierunku, ich prawe skrzydło będzie przez jez. GORYŃSKIE (3783) osłonięte na przestrzeni około 3 km. Są to niewątpliwie dodatnie strony tego kierunku. Do stron ujemnych można zaliczyć: po pierwsze: jez. GORYŃSKIE i las znajdujący się na północ od jeziora utrudniają manewr kompanii działających na prawym skrzydle sił głównych i zmuszają je do działania prostoliniowego w kierunku: wzg. 132,9 (3482), BISKUPICE (4080). Po drugie: (i to jest chyba najistotniejsze) nieprzyjaciel oprócz czołowych ubezpieczeń marszowych (w sile około dwóch kcz i jednej kpz) może użyć na tym kierunku wszystkie swoje siły, w rezultacie czego pobicie go na tym kierunku jest niepewne. Obie strony mogą się nawzajem wykrwawić; może dojść do ustabilizowania sytuacji i w najlepszym wypadku tylko częściowo można będzie wykonać otrzymane zadanie. Po trzecie: w wypadku utrzymywania przez nieprzyjaciela takich wzgórz, jak: 127,1 (3779), 130,1 (4079) i 122,0 (3877), nasze czołgi mogą być narażone na poniesienie znacznych strat. Nieprzyjaciel utrzymując częścią sił grzbiet ze wzg. 130,1 (4079), posiada dogodne warunki do wykonania zbieżnego uderzenia na kierunkach: SZYNWALD (4174), PLESEWO oraz las (4083), PLESEWO i rozbicia głównych sił pułku. Kierunek ten więc nie może być brany pod uwagę przy wykonywaniu rozstrzygającego uderzenia.

Kierunek ŁAKORZ, PIOTROWICE, KISIELICE jest mniej pojemny od poprzedniego (około 3 km) i w poważnym stopniu ograniczony jeziorami i kompleksami leśnymi. Teren na tym kierunku utrudnia manewr pododdziałów pułku, ułatwia natomiast nieprzyjacielowi jego zamknięcie. Nieprzyjaciel, podobnie jak w poprzednim wypadku, może skoncentrować tutaj swoje główne siły. Może również wiązać główne siły 22 pcz częścią swoich sił, a głównymi siłami wykonać uderzenie na kierunkach: JĘDRYCHOWO (4291), SZWARCENOWO, KROTOSZYNY oraz ZAWDA (3978), wzg. 132,9 (3482), BISKUPIEC. Jak z powyższego wynika, kierunek ten posiada wybitnie ujemne strony, a zatem działanie głównych sił pułku na tym kierunku jest niecelowe.

Wreszcie kierunek trzeci: ŁAKORZ, KROTOSZYNY, SZWARCENOWO, JĘDRYCHOWO sprzyja użyciu nie mniej jak trzech kompanii i za-

pewnia im na ogół dogodnie warunki manewru. Odstronione na tym kierunku prawe skrzydło pułku nie jest narażone na uderzenie przeciwnika z uwagi na brak poważniejszych jego sił w tym rejonie. Dodatkną stroną tego kierunku jest również to, że nieprzyjaciel nie jest w stanie w krótkim okresie czasu skupić tutaj większości swych sił, a zatem istnieją realne szanse pobicia go częściami. Jako pierwsza może podejść jego lewa kolumna w sile około dwóch kompanii czołgów. Spotkanie z tą kolumną możliwe jest w rejonie TRUPEŁ (3991). Uwzględniając działanie naszego lotnictwa na rubieży: JĘDRYCHOWO, ŁODYGOWO (4400), istnieje możliwość powstrzymania kolumny nieprzyjaciela w rejonie JĘDRYCHOWO lub PGR OGRODZIENIEC (4388) do czasu podejścia głównych sił pułku. Bardziej uzasadnione wydaje się jednak użycie całości lotnictwa do opóźnienia podejścia prawej kolumny nieprzyjaciela. Daje to pułkowi większe szanse szybkiego rozgromienia lewej kolumny i skierowania z kolei wysiłku przeciwko pozostałym siłom; zaistnieją więc bardziej sprzyjające warunki pobicia nieprzyjaciela częściami. Rozbicie części sił nieprzyjaciela w rejonie JĘDRYCHOWA i opanowanie kompleksu lasu oraz rejonów: PGR STR. FOLWARK (4589), PGR OGRODZIENIEC (4388) i wzg. 109,6 (4189) sprzyja — ze względu na ukształtowanie terenu (wz. 123,6 i 131,6) — rozwinięciu natarcia pułku w kierunku zachodnim. Wykonanie przez pułk głównego uderzenia na tym kierunku wymaga, podobnie jak i na innych kierunkach, zaangażowania poważnej ilości sił do osłony, szczególnie lewego skrzydła, z uwagi na szeroki front działania pułku. Jest to niewątpliwie ujemna strona tego rozwiązania. W sumie jednak proponowany manewr ma więcej stron dodatnich niż manewry omówione poprzednio. Proponowany manewr ma również i tę dodatnią stronę, że w wypadku opóźnienia przez lotnictwo nieprzyjaciela wyjścia 2 i 3 kcz w rejon SZWARCENOWO i przerwania się jego sił na kierunku: KISIELICE, BISKUPIEC sprzyja wydzieleniu części sił do osłony prawego skrzydła w rejonie PGR BUCZEK (3394) i wykonania uderzenia w kierunku: KROTOSZYNY, wschód PIOTROWICE (3490), wzg. 112,7 (3789) lub przejściu do obrony wzdłuż południowego brzegu rz. MŁYŃSKA STRUGA.

Wydzielenie 4 kcz do osłony lewego skrzydła pułku wspólnie z SPR nr 1 spowodowane było: po pierwsze — możliwością działania części sił nieprzyjaciela na kierunku: ZAWDA (3979), LIPINKI (2888) w celu wyjścia na skrzydło i tyły głównych sił pułku, po drugie — położeniem 4 kcz, która jest najbliższej rubieży: wzg. 132,9 (3484), PLESEWO, której opanowanie i utrzymanie może w sposób istotny wpłynąć na osłonę sił głównych 22 pcz. W wypadku opanowania przez nieprzyjaciela rejonu PLESEWO, kolejną dogodną rubieżą obrony dla 4 kcz jest: wzg. 132,9. TYMAWA WLK. (3281), PGR OSÓWKO (3083).

Na kierunku KISIELICE, PIOTROWICE możliwe jest działanie części ubezpieczeń marszowych nieprzyjaciela (około kcz) znajdujących się obecnie w rejonie na południe PŁAWTY WLK. (4783), a następnie sił głównych jego prawej kolumny. Podejście wspomnianych ubezpieczeń do rejonu wzg. 112,7 (3788) możliwe jest za około 30—40 min. (uwzględniając działanie naszych pododdziałów rozpoznawczych). Powyższe fakty

9

przemawiają za wydzieleniem części sił do zamknięcia tego kierunku. Uwzględniając potrzebę zmanewrowania na kierunek głównego uderzenia sił 2 i 3 kcz, a następnie 1 kcz, zadanie to może wykonać 5 kcz przez opanowanie i utrzymanie przejścia między jeziorami TRUPEL i DŁUZEK. Na rubież tę 5 kcz może wyjść za około 30—40 min. (odległość 7 km + 15—20 min. walki). Celowe jest również wsparcie działań 5 kcz siłami organicznej kompanii piechoty zmotoryzowanej, z uwagi na możliwość podejścia na tym kierunku dalszych sił nieprzyjaciela, przy czym należy przewidzieć manewr tej kompanii na korzyść 4 kcz.

Uzasadnienie wykorzystania artylerii, pododdziałów inżynierskich oraz rozwiązanie i uzasadnienie zagadnień kwatermistrzowskich podane jest oddzielnie.

Za złe rozwiązanie niniejszego zadania należy uważać takie, w którym będzie się zwlekać z użyciem sił głównych pułku do czasu wyjaśnienia sytuacji, tj. upewnienia się co do kierunku dalszego przesuwania się sił nieprzyjaciela i niedostrzegania konieczności szybkiego opanowania przejść między jeziorami. Należy pamiętać, że w boju spotkaniowym tylko szybki i śmiały manewr sił głównych na wybranym kierunku i umiejętnie zorganizowana osłona skrzydeł nacierających wojsk prowadzi do pełnego rozbicia sił przeciwnika.

10

**PROPOZYCJE WYKORZYSTANIA ARTYLERII
PRZYDZIELONEJ 22 pcz**

(przedstawione przez dowódcę 1/6 pa)

1. Wiadomości, jakie uzyskałem od sztabu artylerii dywizji, potwierdzają ruch kolumn nieprzyjaciela w kierunku PRABUTY — KISIELICE. Jest to prawdopodobnie brygada pancerna maszerująca po dwóch marszrutach. Czołowe pododdziały tych kolumn podchodzą do m. BAŁCSZYCE (5186), TRUMIEJKI (5179). W kolumnach stwierdzono obecność artylerii. Jest to prawdopodobnie organiczny dywizjon 105 mm hb samobieźnych (12 dział).

Z oceny ogólnej sytuacji taktycznej oraz właściwości terenu wynika, że podchodzące kolumny nieprzyjaciela mogą wykonać główne uderzenie w kierunku KISIELICE, BISKUPIEC. Starcie sił głównych nieprzyjaciela z pododdziałami 22 pcz może nastąpić za około 40—50 minut.

Biorąc pod uwagę obecne położenie artylerii i konieczność dokonania niezbędnego manewru sprzętem, trzeba prosić dowódcę dywizji o opóźnienie podchodzących kolumn nieprzyjaciela o około 20—30 minut.

2. 22 pcz na czas walki z podchodzącym nieprzyjacielem i opanowania nakazanego rejonu został dodatkowo wzmocniony 1/1 ABAA (z DGA-6), który w chwili obecnej znajduje się w marszu, czołem w rejonie ŚLUSKA (2597). Tak więc 22 pcz dysponuje obecnie sześcioma bateriami artylerii posiadającymi 16 dział 122 mm hb oraz 15 dział 152 mm hba.

Mając na uwadze zadanie pułku oraz bezwzględną konieczność otwarcia ognia przed starciem wojsk, proponuję następujące rejonowanie stanowisk ogniowych i zadania dla artylerii (patrz załącznik nr 3 — mapa robocza dowódcy artylerii wzmocnienia 22 pcz).

- a) 1/1 ABAA przemanewrować na kierunek głównego uderzenia pułku w rejon: KROTOSZYNY (3293), ZAWADA (3295), pojed. zabud. (2594). Gotowość do otwarcia ognia przez dwie baterie — 8.40, trzeciej baterii — 8.50 13.6. Marszruta: ŚLUSKA (2597), FITOWO (3033), KROTOSZYNY (3193). Z proponowanych stanowisk ogniowych dywizjon jest w stanie prowadzić ogień do rubieży: ŁĘGOWO (4687), BYLINY (3982). Proponuję następujące zadania ogniowe dla 1/1 ABAA:

- zwalczać podchodzące kolumny nieprzyjaciela, zwłaszcza na drogach: ŁĘGOWO (4687), JĘDRYCHOWO, TRUPEL (3991); PGR OGRODZIENIEC (4388), wzg. 110,4 (3789); KISIELICE, wzg. 112,7 (3788);
- obezwładniać wykrytą artylerię nieprzyjaciela;
- wspierać walkę sił głównych pułku.

Do kierowania ogniem proponuję wykorzystać śmigłowce i stacje radiolokacyjną. W tym celu należy przydzielić 1/1 ABAA trzy śmigłowcowyloty.

Z chwilą wyjścia pododdziałów 22 pcz na rubież: PGR STR. FOLWARK (4689), PGR OGRODZIENIEC — część sił 1/1 ABAA przeniesie stanowiska ogniowe w rejon płn wsch KISIELICE. Marszruta: KROTOSZYNY, SZWARCENÓWO (3694), TRUPEL (3991), PGR OGRODZIENIEC (4386). Dowódca 1/1 ABAA znajduje się przy dowódcy 22 pcz.

- b) 1/6 pa wykorzystać na lewym skrzydle pułku. W tym celu:
- 1 b zajmuje stanowiska ogniowe w rejonie pojed. zabud. SUMIN (2984). Dowódca baterii nawiąże osobisty kontakt z dowódcą kompanii czołgów w celu ścisłego współdziałania w osłonie lewego skrzydła pułku z kierunku: ZAWDA (3978), SUMIN (2983). Przewiduję następujące główne zadania ogniowe dla 1 b:
 - utrudniać nieprzyjacielowi marsz po drogach: BISKUPICE (4180), WAŁDOWO (3582); ZAWDA, DONOWO (3481); PLESEWO (3478), TYMAWA WLK. (3281);
 - wspierać walkę kompanii czołgów o utrzymanie rubieży między jeziorami: ŁASIŃSKIE, ŚWIĘTE, DŁUZEK.
- Gotowość baterii do otwarcia ognia — 8.30.
Marszruta — ŁAKORZ (2590), SUMIN (2983).
- 3 b zwinnie stanowiska ogniowe w m. LIPNIKI i maszeruje po drodze LIPNIKI, SĘDZICE (3088), BABULICE (3086), SŁUPNICA (3287). Stanowiska ogniowe zajmie w rejonie pojed. zabud. zach. PIOTROWICE.
Gotowość baterii do otwarcia ognia — najpóźniej o godz. 8.40 13.6.
Proponuję, aby 3 b w dalszym ciągu kontynuowała wsparcie walki 5 kcz na rubieży przejścia między jeziorami TRUPEL i DŁUZEK.
 - 2 b kontynuuje marsz na kierunku 3 b i do godz. 8.40 13.6 zajmie stanowiska ogniowe w rejonie płn. SŁUPNICA (3387). Przewidywane zadania dla 1/3 pa (bez 3 b):
 - utrudniać nieprzyjacielowi marsz po drogach: PGR OGRODZIENIEC, TRUPEL: KISIELICE, wzg. 110,4 (3789); KANTOWO (3984), GORYŃ (3785);
 - wspierać walkę pododdziałów na kierunku: SZWARCENOWO — JĘDRYCHOWO i PIOTROWICE — KISIELICE.
- Stanowiska ogniowe zmienić z chwilą uzyskania gotowości ogniowej 1/1 ABAA na nowych SO w rejonie płn. KISIELICE. Proponowane SO dla 1/6 pa — pld KISIELICE. Marszruta — PIOTROWICE, GORYŃ, KANTOWO.
- Kierowanie ogniem artylerii z obserwacji oraz za pomocą stacji radiolokacyjnej.

3. Na dzisiejszy dzień walki dysponuję następującą ilością amunicji:
— dla 122 mm hb — 0,8 jo (pozostało 0,75 jo);
— dla 152 mm hba — 0,5 jo.

Stan amunicji jest stosunkowo szczupły, zwłaszcza dla 152 mm hba. Aktualny stan amunicji w 1/6 pa waha się w granicach 70%. Biorąc pod uwagę przeciętne potrzeby pola walki, ta ilość amunicji dla 1/6 pa bez dowozu dywizji zabezpieczy walkę na około 5 godz., czyli do godz. 13.30 13.6.

Z przydzielonej ilości amunicji na dzień dzisiejszy do czasu opanowania rubieży PGR STR. FOLWARK, PGR OGRODZIENIEC proponuję zużyć:

- dla 122 mm hb — 0,5 jo;
- dla 152 mm hba — 0,3 jo.

Posiadaną ilością artylerii (1/1 ABAA i 1/6 pa) można wykonać:

- 2—4 odcinki ognia zaporowego do czołgów nieprzyjaciela oraz
- 2—4 odcinki ognia na podchodzące kolumny.

1/1 ABAA dysponując 0,5 jo (15 dział \times 30 poc. = 450 pocisków), może:

- obezwładnić jedną baterię artylerii nieprzyjaciela (180 poc.);
- wykonać dwa odcinki ognia ześrodkowanego dywizjonu w celu obezwładnienia kolumny czołgów nieprzyjaciela (160 poc.);
- prowadzić przez 1,5 min. ogień zaporowy dywizjonu na odcinku szerokości 750 m (105 poc.).

1/6 pa dysponując 0,75 jo (16 dział \times 60 poc. = 960 poc.), może:

- obezwładnić baterię artylerii nieprzyjaciela (220 poc.);
- wykonać sześć odcinków ognia ześrodkowanego dywizjonu w celu obezwładnienia kolumny czołgów nieprzyjaciela (600 poc.);
- prowadzić przez 1,5 min. ogień zaporowy dywizjonu na odcinku szerokości 800 m (144 poc.).

4. Proszę o zapewnienie terminowego dowozu amunicji dla 1/6 pa na godz. 13.00 13.6.

PROPOZYCJE UŻYCIA SIŁ I ŚRODKÓW INŻYNIERYJNYCH 22 pcz

I.

W związku z zamiarem dowódcy pułku wykonania głównego uderzenia na kierunku: SZWARCENOWO (3694), JĘDRYCHOWO (4391), KISIELICE (4485), PGR TRUMIEJE (4677) i jednoczesnego zamknięcia przejść między jeziorami TRUPEL — DŁUŻEK, DŁUŻEK — ŚWIĘTE oraz ŚWIĘTE — ŁASIŃSKIE, zadania inżynierskiego zabezpieczenia działań 22 pcz polegać będą na:

1. Zapewnieniu siłami i środkami inżynierskimi manewru dla zgrupowania uderzeniowego oraz sił wydzielonych do obrony przejść pomiędzy jeziorami.
2. Zabezpieczeniu pod względem inżynierskim walki pododdziałów pułku.
3. Umocnieniu terenu poprzez rozbudowę zapór minowych.

II.

1. Wykonanie prac drogowo-mostowych

Biorąc pod uwagę warunki zaopatrywania oraz manewru sił wyznaczonych do wykonania uderzenia na podchodzące kolumny, najdogodniejszą marszrutą, która powinna być utrzymywana jako pułkowa droga dowozu i ewakuacji, jest droga: ŁAKORZ (2590), SĘDZICE (3088), BISKUPIEC (3190), KROTOSZYNY (3193), SZWARCENOWO (3694), GULB (4095), JĘDRYCHOWO (4391), KISIELICE (4385), ŁODYGOWO (4480), TRUMIEJE (4777). Objazd przez SĘDZICE i BISKUPIEC jest konieczny ze względu na działające na południe od m. KROTOSZYNY grupy dywersyjne. W związku z tym należy skierować pułkowy oddział zabezpieczenia ruchu do rejonu GULB (4095) z zadaniem wykonywania niezbędnych prac drogowo-mostowych na proponowanej drodze dowozu i ewakuacji.

Wyznaczony dla OZR-u rejon odległy jest od jego obecnego rozmieszczenia o 21 km, w związku z czym będzie on w stanie osiągnąć go za blisko jedną godzinę, to jest o 9.00 13.6. Aktualne możliwości OZR-u są obecnie nieduże, ponieważ on posiada on gotowych elementów nawierzchni drogowej, mostów i przepustów. Wszystkie zatem uszkodzenia będą musiały być naprawione przy użyciu materiałów podręcznych w rejonie wykonywanych prac. Znajdujący się w oddziale zabezpieczenia ruchu most holowany przez ciągnik czołgowy będzie mógł być wykorzystany na wypadek zniszczenia istniejących mostów na bezimiennym strumieniu w rejonie m. MÓZGOWO (4192) lub AUGUSTYNOWO

(4393) lub zniszczenia przepustu na rz. GARDEJA w rejonie wsch. KISIELICE (4386). Dla umożliwienia dowozu i ewakuacji w rejonach obrony 4 i 5 kcz oraz pododdziałów rozpoznawczych broniących przejścia w rejonie PLESEWO (3478) wyłania się konieczność utrzymania dodatkowej marszruty na odcinku FITOWO (3093), BISKUPIEC (3190), PODLASEK (3285), PLESEWO. Drogę tę powinien utrzymywać odwód inżynieryjny.

W chwili obecnej na rz. MŁYŃSKA STRUGA (płd. wsch. SŁUPNICA) znajduje się zniszczony most, w którego rejonie należy natychmiast ustawić most towarzyszący w celu przywrócenia normalnego ruchu, a tym samym możliwości zaopatrywania i ewakuacji 4 i 5 kcz oraz 2 i 3 baterii 1/6 pa. Wykonanie tego zadania najcelowiej będzie powierzyć odwodowi inżynieryjnemu, który posiada, podobnie jak OZR, most towarzyszący, holowany przez ciągnik czołgowy. Biorąc pod uwagę obecną odległość OInż od rejonu zniszczonego mostu oraz czas niezbędny na ustawienie tego mostu — uruchomienie przeprawy będzie możliwe o 8.45 (przebycie odległości 11 km — 30 min. + czas ustawienia mostu — 15 min. = 45 min.).

Odwód inżynieryjny po wydzieleniu ze swego składu mostu towarzyszącego wraz z obsługą w rejonie SŁUPNICA (3287) powinien być skierowany do rejonu m. PIOTROWICE (3689) dla wykonania zadań związanych z rozbudową zapór inżynieryjnych. 4 kcz na trasie przemarszu do wyznaczonego rejonu obrony napotka zniszczony most na rz. OSA w rejonie płn. SUMIN (3083). Obecnie brak jest jakichkolwiek możliwości odbudowy zniszczonego mostu i kompania będzie zmuszona pokonać rz. OSA w bród. Rzeka ta nie stanowi dla czołgów specjalnie trudnej przeszkody i pokonanie jej jest możliwe bez większej straty czasu.

2. Zabezpieczenie pod względem inżynieryjnym walki zgrupowania uderzeniowego oraz sił wydzielonych do obrony przejść pomiędzy jeziorami

Sytuacja 22 pcz, w której decydującą rolę może odegrać szybkość i zdecydowanie w realizacji zamiaru dowódcy, nie pozwala i nie wymaga dokonywania jakichkolwiek przesunięć w istniejącym podziale sił i środków inżynieryjnych (propozycje inżynieryjnego zabezpieczenia boju spotkaniowego 22 pcz — patrz załącznik nr 2 do części pierwszej). Przydzielone poszczególnym kompaniom drużyny saperów w okresie walki należy wykorzystać w następujący sposób: kompanie czołgów 1, 2 i 3 przydzielone im drużyny saperów powinny wykorzystać tak jak dotychczas jako grupy towarzyszenia czołgom. Drużyny te, posiadając średnio po około 70 ładunków wydłużonych oraz po dwie wyrzutnie lontu wybuchowego, są w stanie wykonać 1—2 przejścia w przeciwpancernych polach minowych. W razie potrzeby umocnienia opanowanych punktów terenowych lub rubieży, każda kompania czołgów zgrupowania uderzeniowego dysponuje minami przeciwpancernymi oraz materiałem wybuchowym w ilości: min TM-53 — 100 szt. i MW —

150 kg. Przy ewentualnym umacnianiu opanowanych rejonów należy wykorzystać nie tylko saperów, lecz również wydzielać do tych zadań część załóg czołgowych.

Przydzielonych do 4 i 5 kcz saperów należy wykorzystać jako grupy minersko-zaporowe z zadaniem niszczenia mostów i przepraw oraz innych obiektów na drogach podejścia nieprzyjaciela. Grupom minersko-zaporowym przydzielić wszystkie środki inżynieryjne będące w posiadaniu kompanii — z wyjątkiem min przeciwpancernych, które w 100% należy przeznaczyć na zaminowanie podejść do rejonu obrony kompanii. Grupy minersko-zaporowe zostaną zaopatrzone w miny przeciwpancerne w ilości 100 szt. każda — z zapasów będących w posiadaniu OInż.

Dodatkowe zaopatrzenie w środki inżynieryjne walczących kompanii przewidziane jest w okresie nieco późniejszym. Z pierwszym rzutem zaopatrzenia kompanie 1, 2, 3 otrzymują dodatkowo z zapasów inżynieryjnych rozmieszczonych w tyłach pułku po 300 szt. min TM-53 oraz po 100 ładunków wydłużonych. Natomiast dla zabezpieczenia walki 4 i 5 kcz do godziny 9.30 13.6 do rejonu PIOTROWICE (3689) i POD-LASEK (3285) transportem tyłów pułku zostanie dowieziona dodatkowo 600 min TM-53 i 1,5 t. MW.

Inżynieryjne elementy ugrupowania bojowego pułku oraz działający na korzyść 22 pcz oddział zaporowy dywizji należy wykorzystać dla uniemożliwienia nieprzyjacielowi przejścia za rubież pasma jezior. Nie dotyczy to OZR-u, który powinien działać na kierunku zgrupowania uderzeniowego. Użycie OInż pułku oraz OZap-u dywizji na wspomnianym kierunku wynika z konieczności niedopuszczenia do przełamania obrony na rubieży jezior i wyjścia przeciwnika na tyły zasadniczych sił pułku. Zadanie to może być w dużej mierze wykonane siłami i środkami inżynieryjnymi, które należy skierować do umocnienia terenu. A zatem OInż natychmiast po przybyciu do wyznaczonego rejonu rozmieszczenia (m. PIOTROWICE (3689) powinien przystąpić do rozbudowy zapór minowych w rejonie obrony 4 i 5 kcz. (Możliwości rozbudowy zapór zostaną omówione w następnym punkcie).

Działający na korzyść 22 pcz oddział zaporowy dywizji należałoby ześrodkować w m. BISKUPIEC (3190), gdzie będzie miał dogodne warunki do działania zarówno na kierunku KISIELICE — BISKUPIEC, jak i ŁASIN — BISKUPIEC. Ten ostatni kierunek należy mieć szczególnie na uwadze, ponieważ w wypadku przerwania się nieprzyjaciela przez przejście bronione przez pododdziały rozpoznawcze pułku istnieje możliwość jego wyjścia na tyły 4 i 5 kcz. Biorąc powyższe pod uwagę oraz uwzględniając warunki terenowe, za najdogodniejsze rubieże minowania należy uważać:

- rubież nr 1 — wzdłuż drogi polnej na odcinku bezimienny strumyk (3788), lasek w m. PIOTROWICE MAŁE (3790);
- rubież nr 2 — płn. skraj m. PIOTROWICE (3490);
- rubież nr 3 — zach. skraj m. TYMAWA WIELKA (3281);
- rubież nr 4 — zach. skraj m. SUMIN (2983);
- rubież nr 5 — bezim. jezioro (3380) — lasek (3381).

W wypadku ustawienia przez OZap dywizji posiadanej ilości min, około godziny 9.30 13.6 do rejonu rozmieszczenia OZap-u zostanie dostarczone transportem tyłów pułku dodatkowo 1000 szt. min.

Inżynieryjne patrole rozpoznawcze nr 1 i nr 2, działające w składzie samodzielnych patroli rozpoznawczych pułku, należy wykorzystać jak dotychczas w ich ugrupowaniu w celu ustalenia dróg podejścia kolumny nieprzyjaciela oraz jego przedsięwzięć inżynieryjnych.

3. Rozbudowa zapór inżynieryjnych

Z kalkulacji czasu podejścia kolumny nieprzyjaciela oraz ruchu wojsk własnych wynika, że 4 i 5 kcz oraz kompania piechoty zmotoryzowanej są w stanie osiągnąć nakazane rejonu obrony przed podejściem do nich kolumny nieprzyjaciela. Wynika z tego, że rozbudowa zapór minowych będzie musiała być prowadzona w zasadzie po nawiązaniu walki z nieprzyjacielem.

Na kierunku obrony 4 kcz będzie można ustawić następującą ilość min przeciwpancernych:

- 100 szt. min, które ustawi 4 kcz;
- 100 szt. min z OInż, które ustawi grupa minersko-zaporowa;
- 400 szt. min, które ustawi drużyna saperów z OInż z własnych zapasów;
- 200 szt. min, które ustawi OInż siłami jednej drużyny. Myny te około 9.30 13.6 zostaną dowieszone transportem tyłów pułku w rejon PODLASEK (3284). Razem w rejonie obrony 4 kcz będzie można ustawić 800 szt. min przeciwpancernych.

Na kierunku obrony 5 kcz i kzmot przewiduje się ustawienie następującej ilości min:

- 100 szt. min, które ustawi 5 kcz;
- 100 szt. min z OInż, które ustawi grupa minersko-zaporowa;
- 600 szt. min, które ustawi OInż z własnych zapasów;
- 400 szt. min, które ustawi OInż (bez drużyny saperów).

Myny te około 9.30 zostaną dowieszone transportem tyłów pułku do rejonu rozmieszczenia OInż. Razem na kierunku działania 5 kcz będzie można ustawić 1200 szt. min. Ta ilość min ustawionych systemem pola minowego byłaby zdecydowanie niewystarczająca, ponieważ pozwalałaby na ustawienie pola minowego o łącznej długości około 1,6 km przy użyciu 1200 min i około 10,6 km przy użyciu 800 min. Jeżeli natomiast powyższa ilość min zostanie ustawiona systemem rozproszonym w rejonach i miejscach szczególnie dogodnych, to efekty powstrzymania nacierających czołgów nieprzyjaciela mogą być znacznie większe.

Myny znajdujące się obecnie w 4 i 5 kcz należy ustawić przed frontem obrony kompanii w rejonach i miejscach określonych przez dowódców kompanii i plutonów. Pozostała ilość min przeznaczona na rozbudowę zapór ustawiona będzie siłami OInż.

Wnioski:

1. Podstawowe znaczenie przy realizacji zamiaru dowódcy pułku będą miały takie zadania zabezpieczenia inżynieryjnego, jak: prace drogowo-mostowe; zabezpieczenie pod względem inżynieryjnym walki zgrupowania uderzeniowego i oddziałów broniących przejść pomiędzy jeziorami; rozbudowa zapór minowych.
2. Równoległe z posiadaniem pułkowej drogi dowozu i ewakuacji wyłącza się konieczność utrzymania rokady zaopatrzeniowej dla potrzeb sił wyznaczonych do obrony przejść, którą należy utrzymywać siłami Olnz pułku.
3. Wobec zaistniałej sytuacji grupy towarzyszenia czołgom w 4 i 5 kcz należy przekształcić w grupy minersko-zaporowe, których zadaniem będzie opóźnianie podejścia kolumn nieprzyjaciela przez wykonanie niszczeń.
4. Rozbudowę zapór inżynieryjnych należy prowadzić systemem „rozproszonych grup min”. Budowa ciągłych odcinków pola minowego jest niemożliwa ze względu na brak czasu, sił i środków.
5. Środki, jakie posiada pułk, umożliwiają dwukrotne wykorzystanie OZap-u dywizji.

PROPOZYCJE ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO DZIAŁAŃ 22 pcz

I.

Kwaternistrz pułku o 8.45 13.6 znajduje się w kolumnie tyłowej (patrz szkic decyzji — załącznik nr 1 do cz. I), skąd kieruje walką tyłów pułkowych z grupą dywersyjną przeciwnika. W toku walki w tyłach pułku zniszczono jeden samochód-cysternę z benzyną (0,06 jn), uszkodzono trzy samochody z amunicją czołgową (0,1 jo) i jeden samochód z amunicją strzelecką (0,03 jo). W tej sytuacji kwaternistrz pułku zdecydował użyć uszkodzoną cysternę z benzyną do postawienia „ściany ognia” między kolumną tyłową a grupą dywersyjną przeciwnika i pod jej osłoną wyprowadzić tyły z rejonu walki.

W rejonie KSD kwaternistrz pułku zapoznał się z rozkazem kwaternistrzowskim 6 DPanc oraz z decyzją dowódcy 22 pcz. Na podstawie otrzymanych informacji kwaternistrz pułku ma wypracować i przedstawić dowódcy pułku propozycje dotyczące tyłowego zabezpieczenia działań pułku.

II.

1. Wpływ stanu zapasów środków materiałowych na działania bojowe pułku

Amunicja. Na godz. 8.00 13.6 pododdziały pułku posiadały średnio około 70% stanu zapasów ruchomych amunicji strzeleckiej i 60% amunicji czołgowej. Poza tym w trzech kcz (1, 2 i 3) przewiduje się uzupełnienie amunicji czołgowej z transportu przesuwanego się za 1 kcz. Odpowiednio do stanu posiadanych zapasów amunicji, z transportu tego otrzymują: 1 kcz — 1 tonę (0,06 jo), 2 kcz — 3,6 tony (0,2 jo) i 3 kcz — 4,4 tony (0,3 jo). Wraz z amunicją czołgową do pododdziałów tych zostaną skierowane 4 samochody z materiałem inżynieryjno-saperskim.

Zaopatrywanie tych pododdziałów w amunicję czołgową planuje się między godz. 9.30 a 10.00 13.6. Amunicję strzelecką 1, 2 i 3 kcz mogą otrzymać dopiero po wykonaniu zadania bliższego, tj. po wyprowadzeniu pułkowego punktu gospodarczego (PPG) z rejonu ataku grup dywersyjnych przeciwnika. Tak więc 2 i 3 kcz według norm zużycia amunicji w dniu 13.6 posiadaną amunicją strzelecką mogą wykonać tylko zadanie bliższe pułku. Jeśli kolumny pancerne nieprzyjaciela będą bez pododdziałów piechoty, zapas amunicji strzeleckiej w tych kompaniach czołgów może wystarczyć do godzin popołudniowych (14—15.00). Amunicją czołgową — po uzupełnieniu planowanych jej ilości w czasie od godz. 9.30 do 10.00 — obydwie kompanie mogą prowadzić walkę na całą głębokość zadania bojowego pułku. 1 kompania czołgów posiada dostateczne zapasy amunicji do wykonania postawionych jej zadań.

4 i 5 kcz posiadanymi zapasami mogą walczyć do godzin popołudniowych (14—15.00). Między godz. 11 a 12.00 13.6 planuje się dowóz amunicji czołgowej z PPG po 0,5 jo dla każdej kompanii, co pozwoli im prowadzić walkę przez następne 4—5 godzin. W czasie od godz. 9.30

do 10.00 13.6 kompanie otrzymają 8 samochodów sprzętu inżynierskiego. Poza tym mając na uwadze trudności, jakie mogą wystąpić podczas dowozu amunicji do 4 i 5 kcz — dowódcy 5 kcz od godz. 14.00 13.6 podporządkowuje się transport z amunicją czołgową i strzelecką na potrzeby obydwu kompanii.

Pododdziały artylerii posiadają około 70% stanu zapasów ruchomych amunicji, którymi są w stanie wspierać działania pułku przez 3—4 godziny. Dowóz amunicji do pododdziałów artylerii (po uzgodnieniu położenia tyłów dywizyjnych) może nastąpić około godziny 11—12.00 13.6.

Paliwa płynne. Głębokość zadania bojowego dla 1, 2 i 3 kcz wynosi około 50 km; stąd zużycie przez nie paliwa będzie się kształtować następująco:

$$P_o = \frac{50(1 + 1,1)(1 + 0,25)}{440} = 0,3 \text{ jn.}$$

4 i 5 kcz mają przebyć do wskazanego rejonu działań odległość ok. 20 km; ponadto w czasie działań mogą przejechać około 20 km, na co zużywają razem:

$$P_o = \frac{40(1 + 1,1)(1 + 0,25)}{440} = 0,25 \text{ jn oleju napędowego.}$$

Zużycie benzyny samochodowej dla pułku — z uwzględnieniem ruchu transportu dowozu i ewakuacji — będzie się kształtować w granicach 0,25 jn. Stan zapasów ruchomych paliw płynnych w pułku całkowicie zapewnia realizację decyzji dowódcy bez potrzeby ich uzupełnienia na polu walki.

2. Brakujące pułkowi środki materiałowe

Potrzebne pułkowi środki materiałowe w dniu 13.6 (na pokrycie norm zużycia i odtworzenie zapasów ruchomych) ilustruje poniższa tabela.

Rodzaj środków materiałowych	J.M.	Stan w pułku na 8.00 13.6	Rozchód w dniu 13.6			Potrzeby	
			straty w rej. walki	normy zużycia 13.6	razem	jk	ton
amunicja strzel.	jo	0,65	0,03	0,7	0,73	1,35	27,0
amunicja czołg.	„	1,0	0,1	1,0	1,1	1,6	140,0
benzyna samoch.	jn	0,76	0,06	0,25	0,31	0,61	10,4
olej napędowy	„	1,0	—	3,3	0,3	0,8	71,0
żywność rdz „W”	rdz	2	—	1	1	1	1,7
żywność rdz „R”	„	1-2	—	—	—	—	—
umundurowanie	kompl.	50	—	—	—	—	—
w o d a	m ³	8	—	60	60	—	52

Brakujące środki materiałowe zostaną zapotrzebowane w kwatermistrzostwie 6 DPanc do godz. 10.00 13.6. Trzeba prosić kwatermistrza

dywizji, aby dowóz środków materiałowych do pułku był dokonany dwukrotnie. Pierwszy dowóz — w ilości 12 ton (0,6 jo) amunicji strzeleckiej, 45 ton (0,5 jo) amunicji czołgowej i inne środki materiałowe — w czasie do godz. 13.00 13.6. Pozostałą część zaopatrzenia — pod koniec dnia walki.

Potrzeby wody pułk musi uzupełnić ze źródeł wody rozpoznawanych przez dywizję.

3. **Organizacja dowozu** w dniu 13.6 — patrz załącznik nr 4 do cz. I.

4. **Zabezpieczenie medyczne**

Przypuszczalne straty sanitarne pułku w dniu 13.6 mogą wynosić około 10% stanu faktycznego ludzi, co stanowi w przybliżeniu około 75 żołnierzy. Największych strat w ludziach należy się spodziewać na rubieży: GAŁDOWO (4594) — TRUPEL (3991). Obecnie posiadanych rannych i chorych należy zabrać do rejonu ŁĄKORZ, gdzie powinno się przygotować ich do dalszej ewakuacji i przekazać dywizji. W tym celu do rejonu ŁĄKORZ trzeba skierować salę opatrunkową.

Kompanią medyczną należy zabezpieczyć działania 1, 2 i 3 kcz, zaś na kierunek działania 4 i 5 kcz skierować salę opatrunkową i jeden samochód przystosowany do ewakuacji rannych. O zorganizowaniu dwóch rejonów zbiórki rannych i chorych w pułku zameldować kwatermistrzowi dywizji. Należy zabronić żołnierzom pułku samowolnie korzystać ze zdobyczej żywności, używać wody ze źródeł nie sprawdzonych oraz kontaktować się z ludnością cywilną, szczególnie w m. BISKUPIEC i ŁĄKORZ.

5. **Organizacja tyłów**

Rejony rozmieszczenia tyłów pułkowych — patrz załącznik nr 1 do części I.

Drogi dowozu i ewakuacji: ŁĄKORZ, BISKUPIEC, FITOWO (3093), SZWARCENOWO (3694), GULB (4095), MÓZGOWO (4193), JĘDRYCHOWO (4291), KISIELICE, z przedłużeniem w kierunku PGR TRUMIEJE (4777). W wypadku uprzedzenia przez pododdziały 22 pcz wojsk nieprzyjaciela na rubieży zach. JĘDRYCHOWO — TRUPEL, pułkowa droga dowozu i ewakuacji zostanie skrócona i będzie przebiegać od m. BISKUPIEC poprzez PIOTROWICE (3490), TRUPEL, do JĘDRYCHOWO i dalej na KISIELICE i PGR TRUMIEJE.

Z uwagi na działalność grup dywersyjnych nieprzyjaciela w rejonie działań 22 pcz — ochronę i obronę tyłów trzeba zorganizować wspólnie z elementami ugrupowania bojowego pułku (drugim rzutem i OZap). Kolumnę tyłową należy przemieszczać w sposób rozśrodkowany. Tyły pułkowe trzeba rozwijać do pracy pod osłoną pododdziałów bojowych pułku.

* * *

Przedstawione wyżej rozwiązanie sytuacji tyłowej nie jest typowe, ponieważ zostało ono wypracowane przez kwatermistrza w rejonie KSD na podstawie niepełnych informacji z decyzji dowódcy, położenia wojsk własnych oraz w oderwaniu od sztabu pułku.

Część druga

**FORSOWANIE PRZESZKODY WODNEJ Z MARSZU PRZEZ PUŁK
ZMECHANIZOWANY**

Na europejskim teatrze działań wojennych, a szczególnie na północno-nadmorskim kierunku operacyjnym występuje duża ilość przeszkód wodnych, które z reguły będą wykorzystane w systemie obrony nieprzyjaciela jako naturalne rubieże obronne.

Stopień trudności pokonywania przeszkód wodnych na omawianym kierunku zależy od pory roku, stanu pogody oraz takich naturalnych właściwości przeszkód wodnych, jak: szerokość, głębokość, szybkość prądu, charakter brzegów, dna i doliny. Cechą najważniejszą jest szerokość przeszkody wodnej. Im szersza przeszkoda wodna, tym więcej trzeba wysiłku wojsk, środków przeprawowych i czasu do jej pokonania.

Możliwość pokonania dowolnej przeszkody wodnej zależy nie tylko od jej właściwości, lecz także od tego, w jakiej mierze nieprzyjaciel zdołał się umocnić i wykorzystać przeszkodę wodną jako naturalną rubież obronną. Aby mu to uniemożliwić i nie dopuścić do zahamowania tempa natarcia, należy dążyć do forsowania przeszkód wodnych z marszu.

Forsowanie przeszkody wodnej z marszu jest to taki sposób jej pokonywania, w którym bezpośrednio przygotowanie wojsk do forsowania przeprowadza się jeszcze na podejściach do przeszkody wodnej, samo zaś forsowanie rozpoczyna się z chwilą podejścia do niej czołowych pododdziałów, nie czekając na ześrodkowanie wszystkich sił i środków pułku. W miarę podchodzenia do przeszkody wodnej siły główne pułku rozpoczynają forsowanie pod osłoną działających już na przeciwległym brzegu pododdziałów czołowych i szybko rozwijają natarcie w głąb obrony nieprzyjaciela.

Podczas minionej wojny nacierające oddziały, forsując przeszkodę wodną, opanowywały zazwyczaj początkowo niewielkie przyczółki, które następnie poszerzały i umacniały. Po zgromadzeniu na przyczółku niezbędnych sił i środków kontynuowały natarcie. W obecnych warunkach stosowane dawniej sposoby forsowania nie mogą już nas zadowolić. Przy nowych środkach rażenia przyczółki o niewielkich rozmiarach stają się pułapkami dla nacierających wojsk, które mogą być razem z przeprawami i środkami przeprawowymi łatwo zniszczone uderzeniami broni jądrowej i innych środków rażenia. Dlatego obecnie należy forsować przeszkodę wodną na szerokim froncie, w miarę podchodzenia do niej wojsk, unikając ześrodkowań w niewielkich rejonach, rozwijać nieustannie natarcie w głąb obrony nieprzyjaciela. Zatrzymanie wojsk przed przeszkodą wodną umożliwi nieprzyjacielowi zyskanie na czasie, podciągnięcie odwodów i zorganizowanie obrony, a tym samym osłabia

tempo natarcia i zwiększa niebezpieczeństwo zniszczenia wojsk własnych uderzeniami broni masowego rażenia.

Pułk zmechanizowany może forsować przeszkodę wodną z marszu w różnych warunkach. W jednym wypadku nieprzyjaciel zdąży przygotować obronę zawczasu, w innym będzie ona miała charakter doraźnie zorganizowanej, a niektóre odcinki przeszkody wodnej mogą być tylko dozorowane. Niekiedy nieprzyjaciel może zorganizować silny opór przed rubieżą wodną w celu stworzenia sobie odpowiednich warunków do wyprowadzenia sił głównych za przeszkodę wodną bądź też w celu utrzymania przyczółka do natarcia.

We wszystkich wypadkach, kiedy obrona nieprzyjaciela nie jest przygotowana zawczasu, należy dążyć do rozbicia nieprzyjaciela na podejściach do przeszkody wodnej i uniemożliwienia jego siłom zorganizowania obrony na przeciwległym brzegu. W tym celu czołowe pododdziały pułku działające na zasadzie oddziału wydzielonego nie wdają się w walkę z wycofującymi się pododdziałami nieprzyjaciela, szybko podchodzą do przeszkody wodnej i uprzedzają nieprzyjaciela w opanowaniu istniejących przepraw (mostów, brodów). Natomiast siły główne pułku rozbijają zasadnicze siły nieprzyjaciela przed podejściem do przeszkody wodnej i wykorzystując działanie czołowych pododdziałów przeprowadzają się na przeciwległy brzeg i rozwijają działanie w głąb. W tym czasie walkę z podchodzącymi ewentualnymi odwodami nieprzyjaciela z głąbi prowadzi artyleria dalekiego zasięgu i lotnictwo działające z wyższego szczebla.

Jeżeli nieprzyjaciel zdążył pospieszenie obsadzić przeciwległy brzeg rzeki, to w czasie podchodzenia sił pułku do przeszkody wodnej mogą być wykonane uderzenia jądrowe na jego czołowe punkty oporu, jak również na artylerię w celu umożliwienia pododdziałom czołowym forsowania. Jednocześnie należy mieć na uwadze odwody nieprzyjaciela, które z reguły mogą być użyte do kontrataków w celu rozbicia pododdziałów pułku, którym udało się sforsować przeszkodę wodną i opanować przeciwległy brzeg. Do obezwładnienia odwodów nieprzyjaciela mogą być użyte artyleria pułku i dywizji, a także lotnictwo. Kontrataki nieprzyjaciela należy odpierać tą częścią ugrupowania bojowego, która znajduje się na zagrożonym kierunku, wzmacniając ją środkami przeciwpancernymi pułku. Siły główne powinny nieustannie dążyć do rozwijania natarcia w głąb obrony przeciwnika.

Aby forsowanie przeszkody wodnej z marszu mogło przebiegać sprawnie, dowódca i sztab już na dalekim podejściu do przeszkody powinni przystąpić do realizacji odpowiednich przedsięwzięć. Jednym z najważniejszych przedsięwzięć jest rozpoznanie. Dane uzyskane z różnych źródeł rozpoznania szczegółowo opracowuje się i studiuje w toku podejmowania decyzji, a następnie uaktualnia w czasie podchodzenia do przeszkody wodnej. Decyzję o forsowaniu z marszu podejmuje dowódca pułku z reguły z mapy.

Szybkie pokonanie przeszkody wodnej w dużej mierze zależy od umiejętnego wykorzystania środków przeprawowych oraz zawczasu zaplanowanego manewru tymi środkami na kierunek zarysowującego się

powodzenia. Wyposażenie wojsk w nowoczesne samobieżne środki desantowo-przeprawowe oraz rosnące możliwości przeprawy czołgów po dnie — stwarzają pułkowi dogodne warunki do samodzielnego forsowania przeszkody wodnej. Jest to szczególnie ważne, ponieważ w obecnych warunkach, kiedy wojska nacierają w szerokich pasach, na kierunkach i ich ruch do przodu jest nierównomierny, pułk będzie forsował przeszkodę wodną przeważnie samodzielnie, niezależnie od tego, czy działa jako oddział wydzielony (awangarda), czy też w składzie sił głównych dywizji.

Duży wpływ na szybkość forsowania przeszkody wodnej przez pułk będą miały szeroko stosowane obecnie taktyczne desanty powietrzne. Jeżeli pułkowi wypadnie forsować przeszkodę wodną na kierunku działania desantu powietrznego, to powodzenie forsowania zależy od dokładnie zorganizowanego zawczasu współdziałania. Samo bowiem lądowanie desantu i uchwycenie przeciwległego brzegu nie zapewnia jeszcze powodzenia, a jedynie ułatwia jego osiągnięcie. W wypadku gdy nie uda się forsowanie przeszkody wodnej z marszu, organizuje się jej pokonanie po przygotowaniu w ograniczonym czasie. Wówczas należy dodatkowo rozpoznać nieprzyjaciela na przeciwległym brzegu, przygotować ogień artylerii na te punkty oporu nieprzyjaciela, których obezwładnienie stwarza możliwość wykonania zadania, oraz zorganizować ściśle współdziałanie między artylerią a pododdziałami forsującymi przeszkodę wodną w pierwszej fali.

Z chwilą uchwycenia przeciwległego brzegu pomyślnie rozwinięcie natarcia zależy przede wszystkim od przeprowadzenia i wprowadzenia do walki we właściwym czasie drugiego rzutu pułku. Może on być wprowadzony do walki w całości lub wchodzić sukcesywnie w miarę jego przeprowadzania; konkretny sposób jego wprowadzenia zależy od rozwoju sytuacji, a szczególnie od tego, czy nieprzyjaciel działa aktywnie (kontratakuję), czy z braku odwodów stawia opór na kolejnych rubieżach. Forsowanie kończy się z chwilą utracenia przez nieprzyjaciela przeciwległego brzegu, w związku z czym nie jest on w stanie prowadzić obserwowanego ognia na lustro wody.

* * *

W czasie podchodzenia pułku do przeszkody wodnej główny ciężar odpowiedzialności za wykonanie zadań ogniowych spoczywa na wyższym przełożonym. Zadania te mogą być realizowane przez wojska raketowe, desanty powietrzne, lotnictwo i ewentualnie artylerię dalekonośną. Wojska raketowe we współdziałaniu z lotnictwem powinny zwalczać podchodzące z głębi kolumny nieprzyjaciela usiłujące obsadzić przeszkodę wodną. Niezmiernie ważnym zadaniem w tym okresie jest niszczenie wykrytych taktycznych środków napadu jądrowego nieprzyjaciela. W wypadku istnienia obrony na przeciwległym brzegu lub w trakcie jej organizacji uderzenia jądrowego, wykonywane na zasadnicze ośrodki oporu nieprzyjaciela położone bezpośrednio nad brzegiem, powinny stworzyć odpowiednie warunki do forsowania przez pododdziały pułku przeszkody wodnej bez zatrzymywania się.

24

Artyleria w trakcie podchodzenia pułku do przeszkody wodnej wspiera walkę pododdziałów, zwalczając nieprzyjaciela usiłującego powstrzymać pułk na poszczególnych rubieżach oporu. W miarę zbliżania się do rubieży wodnej artyleria powinna się przesuwać za czołowymi pododdziałami pułku (lub na czole) w gotowości do zajęcia stanowisk ogniowych i wykonania nawały ogniowej celem obezwładnienia najważniejszych punktów oporu na przeciwległym brzegu do czasu podejścia wojsk własnych na odległość pasa bezpieczeństwa od własnych wybuchów. Czas trwania nawały ogniowej wykonywanej na poszczególnych kierunkach będzie zależał nie tylko od charakteru obrony nieprzyjaciela, ilości artylerii i amunicji, lecz również od czasu niezbędnego na **podejście pododdziałów pułku do przeszkody wodnej, na pokonanie jej na środkach przeprawowych i podejście do przedniego skraju obrony nieprzyjaciela** na odległość pasa bezpieczeństwa własnych wybuchów. W pierwszej kolejności należy obezwładniać ubezpieczenia i punkty oporu położone bezpośrednio na kierunkach forsowania, w drugiej zaś kolejności — punkty oporu, położone na skrzydłach, których ogień mógłby skutecznie przeciwdziałać forsującym pododdziałom. Jest rzeczą konieczną, aby w czasie forsowania obezwładniać artylerię i moździerz nieprzyjaciela, których ogień może być bardzo niebezpieczny dla punktów przeprawowych.

Głębokość oddziaływania ogniowego na obronę nieprzyjaciela będzie w każdym wypadku zależała od ilości artylerii, która zdążyła się rozwinąć do czasu podejścia pododdziałów do przeszkody wodnej. Gdy obrona nieprzyjaciela na przeciwległym brzegu przeszkody wodnej będzie wystarczająco obezwładniona środkami ogniowymi wyższego przełożonego i gdy będzie się posiadać dostateczną ilość środków przeprawowych — artyleria pułku, nie zatrzymując się na własnym brzegu, przeprawia się na brzeg przeciwległy i przyjmuje ugrupowanie bojowe.

Niezwykle ważną rolę w czasie forsowania spełniają środki ogniowe strzelające na wprost. Ogień tych środków, zsynchronizowany z ogniem artylerii strzelającej z zakrytych stanowisk ogniowych, ściśle podporządkowany dowódcom nacierających pododdziałów, powinien zapewnić szybkie i skuteczne pokonanie przeszkody wodnej oraz opanowanie rejonów na przeciwległym brzegu warunkujących wykonanie zadania. W czasie zbliżania się pododdziałów do przeszkody wodnej, środki ogniowe, przewidziane do prowadzenia ognia na wprost, powinny przejść na czoło pododdziału w celu zajęcia w odpowiednim czasie stanowisk ogniowych i zniszczenia wykrytych celów do chwili rozpoczęcia forsowania. Ogień tych środków w pierwszej kolejności powinien być prowadzony na odcinki mające być obiektami ataku poszczególnych pododdziałów. Do strzelania na wprost — zależnie od charakteru celów — należy używać PPK i dział wszystkich kalibrów, zwłaszcza z tych pododdziałów, które nie przeprawiają się z batalionami pierwszego rzutu. W tym celu można również wykorzystać czołgi. Środki ogniowe wydzielone do strzelania na wprost rozmieszcza się z uwzględnieniem miejsca i kolejności przeprawy.

Zasady wsparcia działań piechoty i czołgów na przeciwległym brzegu nie różnią się właściwie od zasad wsparcia w warunkach bez forsowania. W tym okresie walki wystąpi konieczność zwalczania częstych kontrataków nieprzyjaciela, usiłujących zepchnąć przepławione pododdziały do wody. W związku z tym należy dążyć do jak najszybszego przepławienia zasadniczej części artylerii na opalone rejony na przeciwległym brzegu.

*
*
*

Realizacja zadań inżynierskiego zabezpieczenia w warunkach natarcia połączonego z pokonaniem przeszkody wodnej jest szczególnie trudna i odpowiedzialna. Oprócz bowiem zadań inżynierskich typowych dla działań zaczepnych zachodzi konieczność dodatkowego zaplanowania i wykonania szeregu przedsięwzięć związanych z organizacją forsowania i przeprawy wojsk.

Jedną z możliwych dróg rozwiązania tego niezwykle ważnego problemu jest wyposażenie wojsk w pływające transportery opancerzone oraz nowoczesny, bardzo sprawny sprzęt przepławowy. Środki przepławowe znajdujące się obecnie w wyposażeniu wojsk inżynierskich (dotyczy to szczególnie parków pontonowych oraz samobieżnych środków desantowych) w warunkach działań na północno-nadmorskim kierunku operacyjnym mogą w wielu wypadkach okazać się sprzeczne, który nie będzie w stanie zapewnić odpowiednio wysokiego tempa działań. Będą na to wpływać przede wszystkim takie czynniki, jak:

- pokonywanie w wysokim tempie szeregu następujących po sobie przeszkód wodnych oraz konieczność częstego dokonywania manewru sprzętem przepławowym;
- ograniczanie do minimum okresów przygotowawczych na organizację forsowania.

Wyrazem stale postępujących przemian i potrzeb, które podyktowane są wymaganiami pola walki, jest ciągła modernizacja sprzętu przepławowego. Stopniowe wprowadzanie do uzbrojenia na przykład samobieżnych promów gaśnicowych (GSP) oraz parków pontonowych typu PMP „Lenta” w znacznym stopniu rozwiąże problem pokonywania przeszkód wodnych w wysokim tempie. W warunkach prowadzenia działań bojowych w szerokich pasach i na samodzielnych kierunkach, coraz częściej będzie stosowana zasada przydzielania pułkowi zmechanizowanemu nie tylko desantowych środków przepławowych, lecz również i sprzętu pontonowego, co w dotychczasowej praktyce było traktowane jako wyjątkowe. Wzrosną zatem obowiązki szefa saperów pułku w zakresie planowania i organizacji forsowania. Właściwej organizacji poszczególnych rodzajów przepraw sprzyjać będą również coraz częściej stosowane taktyczne desanty powietrzne, w których skład należy włączyć inżynierskie pododdziały rozpoznawcze. Zadaniem ich będzie dostarczenie na czas danych o najdogodniejszych rejonach dla organizacji przepraw na kierunkach działania pododdziałów pierwszego rzutu pułku.

Tak więc o uzyskaniu wysokiego tempa forsowania decydować będą nie tylko nowoczesne środki przepławowe, lecz również zdolności organizacyjne dowódców i sztabów walczących wojsk.

Pułk zmechanizowany może pokonywać przeszkody wodne będąc w składzie sił głównych dywizji — w jej pierwszym lub drugim rzucie, działając jako oddział wydzielony dywizji, bądź też nacierając na samodzielny kierunek. Przy omawianiu niektórych zasad inżynierskiego zabezpieczenia forsowania przeszkody wodnej pominiemy wariant, w którym pułk działa w drugim rzucie, ponieważ w tym wypadku najczęściej nie będzie on organizował samodzielnie punktów przeprawowych, a dla przeprowadzenia swoich sił i środków wykorzysta zorganizowane już przeprawy oddziałów pierwszorzutowych i dywizji.

Podstawowym rodzajem przeprawy, jaką organizować będzie pułk zmechanizowany, jest przeprawa desantowa. Ilość takich przepraw i ich wyposażenie mogą być zmienne; uzależnione jest to każdorazowo od ugrupowania bojowego pułku oraz posiadanej ilości desantowych środków przeprawowych. Przy określaniu potrzebnej ilości przepraw desantowych przyjmuje się zasadę organizowania ich w ilości, odpowiadającej liczbie batalionów forsujących przeszkodę wodną w pierwszym rzucie pułku. Jeżeli chodzi o liczbę środków przeprawowych, jaka może stanowić wyposażenie jednej batalionowej przeprawy desantowej, to liczba ta jest zależna w każdym wypadku od ilości przydzielonych środków desantowo-przeprawowych ze szczebla dywizji, ponieważ pułk własnych środków przeprawowych nie posiada. Dla przykładu rozpatrzmy jeden z możliwych (prawdopodobnych) wariantów przydziału pułkowi środków przeprawowych z dywizji, która po otrzymaniu odpowiedniego wzmocnienia jest w stosunku do pułku wyłącznym dysponentem środków przeprawowych zarówno desantowych, jak i promowych.

Dywizja zmechanizowana (DPanc) w przeciętnych warunkach na okres forsowania może otrzymać dodatkowo z armii jedną kompanię desantowo-przeprawową. Jeżeli uwzględnimy jej własne, organiczne środki desantowe, których może mieć np. 8, to ogólna liczba posiadanych przez nią środków wyniesie $8 + 24 = 32$ PTG (pływające transportery gąsienicowe). Przy założeniu, że dywizja forsuje przeszkodę wodną w dwóch rzutach, każdy z pierwszorzutowych pułków ma szansę otrzymania połowy posiadanych przez dywizję środków, to jest po 16 PTG. Wynika z tego więc, że na jednej batalionowej przeprawie desantowej — zależnie od ugrupowania pułku — przy wyżej przyjętych założeniach kursować będzie od 5 do 8 PTG. Jak już uprzednio było zaznaczone, ze względu na coraz częstsze działania pułku na samodzielnym kierunku, wyłania się konieczność jego wzmocnienia sprzętem pontonowym wraz z obsługą. Wielkość przydziału zależy od wielu czynników i w każdym wypadku może być inna — w zależności od warunków i zaistniałej sytuacji. Jednym z możliwych rozwiązań może być wzmocnienie pułku zmechanizowanego połową parku pontonowego TPP oraz 2—3 kompaniami saperów (k. pont.). Wyżej założona ilość sprzętu i ludzi może być przydzielona pułkowi lub działać na korzyść pułku ze szczebla dywizji.

W ten sposób na szczeblu pułku przy powyżej przyjętym wzmocnieniu będzie można uruchomić 6 promów pod obciążenie 50 t. każdy, które stanowić mogą wyposażenie dwóch przepraw promowych. Wobec po-

wszechnie stosowanego sposobu pokonywania przeszkód wodnych przez czołgi pod wodą (po dnie), powstają realne warunki zwiększenia ilości promów z przydzielonego parku pontonowego przez budowę promów o mniejszej wyporności. W ten sposób z połowy parku pontonowego TPP można będzie wybudować 12 promów pod obciążeniem 16 t. lub 8 promów 35-tonowych — pod warunkiem rozwiązania problemu niedostatecznej ilości kutrów holowniczych oraz przystani. Trzeba pamiętać, iż od przyjętych w naszych rozważaniach liczb i danych w konkretnych warunkach pola walki mogą być znaczne odstępstwa, ponieważ ilość przydzielonych pułkowi środków przeprawowych zawsze będzie ustalana i dostosowywana do zaistniałych warunków i potrzeb.

Kolejnym rodzajem organizowanych przez pułk zmechanizowany przepraw będą przeprawy czołgów pod wodą (po dnie). Tego rodzaju sposób pokonywania przeszkód wodnych będzie organizowany na rzekach posiadających po temu należyte warunki, to jest odpowiednią głębokość oraz równe i wytrzymałe dno. Na odcinku forsowania pułku dla przeprowadzenia czołgów należy przygotować po jednej przeprawie po dnie na każdy batalion pierwszego rzutu. Organizatorem tego rodzaju przepraw jest dowódca pułku. Do wykonania prac inżynierskich związanych z uruchomieniem tych przepraw wydziela się odpowiednie siły inżynierskie, które są niezbędne do przeprowadzenia rozpoznania inżynierskiego oraz do prac awaryjno-ratunkowych.

W czasie forsowania z marszu przeszkody wodnej w celu uniknięcia nadmiernego skoncentrowania sił i środków pułku bezpośrednio przed przeszkodą wodną oraz poniesienia strat od broni masowego rażenia, dużego znaczenia nabiera odpowiednie urzutowanie pododdziałów pułku do przeprawy. W tych warunkach koniecznością staje się przygotowanie: rejonów rzutów transportowych, wyjściowych i wyczekiwania. Przygotowanie pod względem inżynierskim powyższych rejonów polegać będzie w głównej mierze na przeprowadzeniu ich rozpoznania — w celu sprawdzenia, czy nie zostały one zaminowane — oraz wykonaniu niezbędnych prac fortyfikacyjnych.

Przebieg działań pułku zmechanizowanego w dużym stopniu zależy od właściwej organizacji forsowania przez sztab oraz od zorganizowanego i sprawnego forsowania przeszkody wodnej. Dość znaczną rolę w tej organizacji spełnia szef saperów pułku, który jako dysponent sił i środków wydzielonych do forsowania jest bezpośrednim realizatorem tego skomplikowanego przedsięwzięcia.

* * *

Nasze założenie uwzględnia jedną z możliwych sytuacji, w której znalazły się pododdziały pułku na podejściu do przeszkody wodnej. W roli dowódcy tego pułku, oficerów sztabu, dowódców rodzajów wojsk i szefów służb spróbujmy dokonać oceny położenia, zwracając szczególną uwagę na kalkulację przeprawy i ostateczne sformułowanie decyzji dowódcy co do forsowania z marszu.

SYTUACJA OGÓLNA

Załącznik nr 1 — szkic z mapy 100 000 (zmniejszenie)
Załącznik nr 2 — Mapa 1 : 100 000 N-34-114. 115, 116, 126, 127, 128

I.

2 DZ (4, 5, 6 pz, 2 pcz) ściagała rozbite oddziały nieprzyjaciela na kierunku: BIELSK PODLASKI, OSTRÓW MAZOWIECKA, nie dopuszczając do umocnienia się ich na kolejnych rubieżach terenowych. W godzinach wieczornych 3.6 przełamała doraźnie zorganizowaną obronę oddziałów 41 DZ „Czarnych” na rubieży: TYSZKI (7260), OSTRÓW MAZOWIECKA. Na godzinę 4.00 9.6 wytworzyła się następująca sytuacja:

1. 5 pz działając jako OW dywizji sforsował z marszu rz. NAREW na kierunku: RÓŻAN, MAKÓW MAZ. gdzie nawiązał walkę z przeważającymi siłami 41 DZ nieprzyjaciela. W wyniku zaciętych walk pododdziały pułku zostały odcięte od sił głównych dywizji.
2. 6 pz, rozwijając natarcie na prawym skrzydle dywizji w celu wykorzystania osiągniętego powodzenia przez 5 pz, został powstrzymany ogniem broni maszynowej i przeciwpancernej nieprzyjaciela na rubieży rz. NAREW. Próby przyjscia z pomocą 5 pz zakończyły się niepowodzeniem.
3. 2 pcz jako drugi rzut dywizji w marszu czołem w PODBORZE (5462) atakowany przez lotnictwo nieprzyjaciela.
4. 4 pz (ćwiczący), nacierając na lewym skrzydle dywizji, w nocy z 8 na 9.6 pokonał opór pododdziałów nieprzyjaciela na doraźnie zorganizowanej rubieży obronnej: KOMOROWO (5456), KACZKOWO STR. (4462). Pododdziały pułku do 4.00 9.6 opanowały rejony: — 2/4 pz SIECZYCHY (4232), JASZCZUŁTY (4236), CHORCHOSY (4638); lewe skrzydło batalionu zostało zatrzymane ogniem ppanc i broni maszynowej prowadzonym z rejonu lasu (4034). Przed frontem batalionu stwierdzono wycofywanie się i ześrodkowywanie drobnych grup nieprzyjaciela w rejonie płd. STARA WIEŚ (3828). Największe straty w ludziach poniosła 5 k (60%); pozostałe kompanie — około 30%;

— 3/4 pz NATALIN (3232), (wył.) WYSZKÓW, TURZYN (3034), gdzie napotkał szczególnie silny opór nieprzyjaciela w m. WYSZKÓW oraz w lesie (3230). W dotychczasowej walce batalion poniósł 25% strat;

— 1/4 pz zgodnie z decyzją dowódcy pułku został wprowadzony do walki na kierunku: TRZCIANKA (3436), WIELĄTKI NOWE (3422) w celu zwiększenia tempa natarcia. O 3.50 lotnictwo nieprzyjaciela wykonało uderzenie środkami chemicznymi na czoło batalionu w rejonie SUPERAT (3430), rażąc 3 k. Skutki nie są znane.

Rozpoznanie prowadzone siłami i środkami 4 pz stwierdziło:

— ruch drobnych kolumn w kierunku: WYSZKÓW, PUŁTUSK oraz WYSZKÓW, SEROCK;

— ruch świeżych sił nieprzyjaciela w kierunku wschodnim, których czołowe kolumny o 3.30 znajdowały się około 35 km na zachód od rubieży: CIECHANÓW, NOWE MIASTO (3674);

— ruch wyrzutni rakietowej z rejonu lasu (3424) w kierunku zachodnim;

— osłonę mostów na rz. NAREW w m. PUŁTUSK i SEROCK.

Lotnictwo nieprzyjaciela bombarduje węzły dróg, zgrupowania i kolumny naszych wojsk, szczególnie na kierunku: CIECHANÓW (6074), OSTRÓW MAZOWIECKA. Szczegółowe położenie wojsk własnych oraz wiadomości o nieprzyjacielu na 4.00 9.6 — patrz mapa — załącznik nr 2.

II.

O 3.50 9.6 na stanowisko dowodzenia 4 pz przybył zastępca dowódcy 2 DZ do spraw liniowych, który zapoznał dowódcę 4 pz z sytuacją na kierunku działania dywizji, po czym przekazał mu następujące zadanie:

1. 2 DZ prowadzi walkę z oddziałami 41 DZ nieprzyjaciela wzbraniającymi naszym wojskom sforsowania z marszu rz. NAREW. Jednocześnie nieprzyjaciel podciąga świeże siły z głębi, które może użyć do obrony rz. NAREW lub do rozwinięcia działań zaczepnych w kierunku wschodnim.
2. 2 DZ rozwijając natarcie przenosi główny wysiłek na kierunek: OSTRÓW MAZOWIECKA, PUŁTUSK, pld. CIECHANÓW, z marszu forsuje rz. NAREW na odcinku: GNOJNO (5010), (wył.) SEROCK, niszczy główne siły 41 DZ nieprzyjaciela, rozбивa podchodzące odwody i opanowuje rejon:

- SKARZYNEK (5272), OJRZEŃ (4868), wzg. 159,0 (5072);
 - CIEKSYN (2676), WRONA STARA (2472), GOŁAWICE (2078), w gotowości do dalszego natarcia w kierunku: NOWE MIASTO, PŁOŃSK.
3. 4 pz z dotychczasowymi środkami wzmocnienia — wzbronąć nieprzyjacielowi wycofania się za rzekę, sforsować rz. NAREW, rozbić jego siły na jej zachodnim brzegu i opanować rejon: WINNICA (3496), POPOWO BOROWE (2492), PISKORNIA (3000).
- Zadanie następne — rozwinąć natarcie w kierunku: NASIELSK, WRONA STARA (2472) i opanować rejon: CIEKSYN (2676), WRONA STARA, GOŁAWICE (2078); być w gotowości do dalszego natarcia w kierunku: WRONA STARA, PŁOŃSK.
- W trakcie wykonywania zadania od godz. 5.30 zwolnić drogi przemarszu dla 2 pcz i osłonić jego wejście do walki przed spodziewanym kontratakami nieprzyjaciela na kierunku: NASIELSK, PUŁTUSK. Szczegółowe zagadnienia osłony uzgodnić z 2 pcz.
4. Na prawo 2 pcz przesuwa się po marszrucie: OSTRÓW MAZOWIECKA, GRABIAK (4446), DALEKIE (4236), OBRYTE (4216); do walki wchodzi na kierunku: OBRYTE, GOŁYMIN OŚRODEK (5290). W wypadku zniszczenia przez nieprzyjaciela mostów w m. PUŁTUSK, z marszu forsuje rz. NAREW na pln. PUŁTUSK, rozбивa pododdziały nieprzyjaciela na jej zachodnim brzegu i opanowuje rejon: KARNIEWO (5698), GOŁYMIN OŚRODEK, PORZOWO (4896). Następnie rozwija natarcie w kierunku: GOŁYMIN OŚRODEK, pln. PŁOŃSK. Linia rozgraniczenia: PNIEWO (3616), (wył.) KACICE (3604), (wył.) STRZEGOCIN (3888).
- Na lewo, na kierunku: WĘGRÓW, WOŁOMIN naciera 12 pz (4 DZ).
5. Artyleria:
- uniemożliwia pododdziałom nieprzyjaciela wycofanie i obsadzenie przez nie zachodniego brzegu rz. NAREW;
 - wspiera forsowanie rz. NAREW na kierunku działania pułku;
 - jest w gotowości do wzbronienia kontrataków nieprzyjaciela na kierunkach zagrożonych.
6. Lotnictwo:
- osłania oddziały dywizji podczas forsowania rz. NAREW i w czasie dalszych działań;
 - o 4.30 9.6 wykonuje uderzenie jądrowe na podchodzące z głębi kolumny nieprzyjaciela oraz skaża je środkami trującymi.

7. Oddział zabezpieczenia ruchu: pl. inżynieryjno-drogowy z ktech, 3 pl 1 k 2 bsap utrzymuje marszrutę dla 2 drt do rejonu LUTOBORK (3618), a następnie dywizyjną drogę dowozu i ewakuacji.
8. SD 2 DZ — las (5842). Oś przesunięcia: DŁUGOSIODŁO (4840), BARTODZIEJE (4012), GAŚOCIN (4490).
9. Meldunki przesłać o:
 - użyciu przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia i jej skutkach;
 - rozpoczęciu forsowania rzeki przez pułk;
 - wyjściu kontrataków nieprzyjaciela;
 - wykonaniu poszczególnych zadań.

III.

Dodatkowo dowódca 4 pz jest wiadomo:

1. Decyzję należy zameldować zastępcy dowódcy 2 DZ do spraw liniowych o 5.00 9.6.
2. O 4.30 9.6 na stanowisko dowodzenia 4 pz przybędzie zastępca dowódcy 2 pz d/s liniowych celem uzgodnienia zagadnień związanych z wprowadzeniem 2 pz do walki.
3. Na okres forsowania rz. NAREW 4 pz otrzymuje: 1 kabdp (bez pl PTG). Ponadto na korzyść 4 pz dywizja zorganizuje punkt przeprawy promowej pod obciążenie 50 t. Rejon przeprawy promowej ustali dowódca 4 pz.
4. Działanie 4 pz w czasie forsowania i walki na zachodnim brzegu rz. NAREW wspiera 1/1 ABAA.
5. Skład związków taktycznych nieprzyjaciela na dzień 9.6.

Korpus	Dywizje	Brygady	U w a g i
5 KA (NRF)	41 DZ	125,126 BZ 127 BPanc	Dywizja poniosła około 50-60 % strat.
	45 DZ	195,196 BZ, 45 BPanc	Straty własne około 40-50 %
	8 DZ	?	Zostaje podporządkowana dowódcy 5 KA od godzin rannych 9.6.

6. Wykaz sprzętu 4 pz do przeprawy na 4.00 9.6.

Pododdziały	Sprzęt	Czołgi średnie T-34A		Sprzęt bojowy										Transport						Uwagi
		Transp. opanc.	haubice 122 mm	działa 85 mm	moźdz. 120 mm	moźdz. 82 mm	wyżzut. PPK	SPG	PKM-2	osobow-teren.	ciężar.	ciągn. sam.	specj.	ciągn. panc.	motoc.	Przyczepy samoch.	Kuchnie			
I		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	19	20	
Dowództwo 4 pz		-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	
1/4 pz		11	17	-	-	3	5	2	1	-	-	8	3	3	-	-	-	3	-	
2/4 pz		11	16	-	-	3	4	1	1	-	-	8	3	3	-	-	-	3	-	
3/4 pz		9	17	-	-	2	6	1	2	-	-	7	2	3	-	-	-	3	-	
4 bcz		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	1	-	-	1	1	-	
b 122 mm hb		-	-	5	-	-	-	-	-	-	1	-	6	-	-	-	-	1	-	
b ppanc.		-	-	2	-	-	-	4	-	-	1	-	2	-	-	-	-	-	-	
k sap.		-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	1	-	-	-	-	-	
k łącz.		-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	3	1	-	-	
k rozp.		2/3	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	
pl rozp. skażeń		-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pl PKM-2		-	-	-	-	-	-	-	-	4	4	-	-	-	-	-	-	-	-	
pl ochrony		-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	1	1	-	
k transp		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	16	-	7	-	-	12	1	-	
k med sanit.		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	3	-	-	-	1	-	
Warszt. napr. WB i uzbr.		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	23	3	-	-	1	-	
pl gosp. i składy		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	
Razem w 4 pz.		33/3	64	5	2	8	15	8	4	4	9	54	16	44	3	3	16	16	-	
Stan etatowy 4 pz		43/3	96	6	3	9	18	10	6	4	10	66	18	47	3	3	17	16	-	
2/2 pa		-	-	15	-	-	-	-	-	-	2	9	18	1	-	-	-	1	-	

Uwaga: transportery opancerzone - pływające; PPK na BRDM.

Załączniki:

- nr 1 szkic położenia ogólnego i zamiaru dowódcy 2 DZ;
- nr 2 mapa położenia wojsk własnych i wiadomości o nplu na 4.00 9.6;
- nr 3 mapa — załącznik do notatki o terenie.

SYTUACJA ARTYLERYJSKA

I.

Z meldunków bojowych na 4.00 9.6 szefowi artylerii 4 pz jest wiadomo:

- 4 bhb pułku wspiera walkę 2/4 pz ze stanowisk ogniowych w rejonie ZAMOSC (4436c); straty — jedna haubica;
- 2/2 pa (bez 6 b) wspiera walkę 3/4 pz z rejonu zach. BRAŃSZCZYK (3238); w 4 b zniszczono dwie haubice, stan obsługi — 80%; w 5 b zniszczono jedną haubicę, stan obsługi — 86%;
- 6 b wyznaczona do wsparcia 1/4 pz przenosi stanowiska ogniowe na kierunek działania batalionu w rejon wsch. skraj TURZYN (3236 bd);
- sztab dywizjonu — BRAŃSZCZYK.
- 4 bpanc — OPpanc pułku — zajmuje pośredni rejon ześrodkowania w rejonie TRZCIANKA (3436); straty — jedno działo zniszczone.

II.

Szef artylerii 4 pz oraz dowódca 2/2 pa, będąc na SD pułku, o 3.50 zapoznali się z zadaniem pułku przekazanym przez zastępcę dowódcy 2 DZ do spraw liniowych.

O 4.00 pomocnik szefa sztabu artylerii 2 DZ d/s operacyjnych przekazał następujące zadania:

- a) Zadania 2 DZ oraz zadania 4 pz są wam znane.
- b) Przydział artylerii dla 4 pz — bez zmian.
- c) Podchodzące odwody nieprzyjaciela będą zwalczane uderzeniami wojsk raketowych i lotnictwa.
- d) W czasie podchodzenia 4 pz do przeszkody wodnej w wypadku organizacji obrony nieprzyjaciela na przeciwległym brzegu może być wykonane uderzenie jądrowe drt o mocy 10 KT.
- e) Zadania dla artylerii 4 pz:
 - obezwładniać nieprzyjaciela, szczególnie na kierunku: WYSZKOW — ZATORY oraz JASZCZOŁTY — ZATORY, w celu zabezpieczenia wysokiego tempa natarcia pułku;
 - wzbraniać wycofania pododdziałów nieprzyjaciela i obsadzenia przez nie zachodniego brzegu rz. NAREW;
 - osłonić forsowanie rz. NAREW przez pododdziały pułku;
 - zwalczać artylerię i moździerze nieprzyjaciela, a szczególnie jego taktyczne środki napadu jądrowego;
 - zwalczać kontrataki nieprzyjaciela.

- f) Na kierunku natarcia 4 pz do czasu opanowania rubieży: POKRZYWNICA (3200), CIEPIELIN (2698) działać będzie 1/1 ABAA. Zadania dla dywizjonu stawiał będzie szef artylerii pułku. 1/1 ABAA w chwili obecnej znajduje się w marszu na kierunku działania 4 pz.
- g) Rejony zastrzeżone dla artylerii 2 DZ:
- nr 1 — WYPYCHY (3218), CISKI (3016), SUWIN (2816), ZDZIEBORZ (2818);
 - nr 2 — SADYKIERZ (4020), LUTOBROK (3618), (wył.) KOMOROWO (3822).
- h) Zużycie amunicji na 9.6:
- 122 mm hb — 1,5 jo, w tym 0,15 jo poc. R-35 oraz 0,1 jo poc. dymnych;
 - 120 mm moźdz. — 1,2 jo;
 - 82 mm moźdz. — 1,2 jo;
 - 85 mm armaty — 1 jo;
 - wyrzutnie PPK — 2,5 jo.
- i) Dla potrzeb artylerii 4 pz przydziela się trzy śmigłowcoloty SM-1. Lądowisko dla nich jest czynne od 4.00 do 6.00 w rejonie NOWA WIES (4040).

III.

Wiadomości dodatkowe:

1. O 4.15 przybył na SD 4 pz dowódca 1/1 ABAA, który zameldował szefowi artylerii pułku:
 - dywizjon jest w marszu, czołem kolumny przekroczył NAGOSZEWO (4852);
 - na wsparcie działań 4 pz 1/1 ABAA dysponuje 0,5 jo, w tym 0,05 jo poc. chem. z recepturą R-35;
 - stan dywizjonu — 14 armat;
 - dywizjon maszeruje z punktu zabiegów specjalnych;
 - stopień napromieniowania stanu osobowego dywizjonu — 22 rtg.
2. Stan i urzutowanie amunicji w pododdziałach artylerii:
 - 4 bhb — przy sprzęcie 0,2 jo, w pułku — 0,15 jo;
 - 2/2 pa:
 - 4 b — przy sprzęcie 0,25 jo;
 - 5 b — przy sprzęcie 0,2 jo;
 - 6 b — przy sprzęcie 0,35 jo;
 - w dywizjonie — 0,2 jo.
 - 4 bppanc — przy sprzęcie 0,5 jo, w pułku — 0,15 jo;
 - 82 mm i 120 mm moździerze — przy sprzęcie średnio 0,3 jo, w pułku — 0,15 jo.

3. Transport z amunicją (dywizyjny) jest w drodze do 4 pz i prawdopodobnie około 4.30 9.6 osiągnie rejon TRZCIANKA.

W transporcie znajdują się:

- dla 122 mm hb — 0,3 jo;
- dla 82 i 120 mm moźdz. — 0,35 jo;
- dla 85 mm armat — 0,2 jo;
- dla PPK — 1 jo.

4. Na okres forsowania przeszkody wodnej i uchwycenia przyczółka na SD 4 pz przebywał będzie pomocnik szefa sztabu artylerii 2 DZ.

37

SYTUACJA INŻYNIERYJNA

I.

O 3.50 9.6 szef saperów 4 pz otrzymał zarządzenie szefa saperów 2 DZ dotyczące organizacji forsowania rz. NAREW.

Z zarządzenia tego oraz danych z rozpoznania szefa saperów wiadomo:

1. Wycofujące się pododdziały nieprzyjaciela prowadzą pośpiesznie minowanie dróg, mostów i przepustów w celu zahamowania tempa natarcia pododdziałów 4 pz. Szczególne nasilenie prac minerskich stwierdzono na drogach: WYSZKÓW — PUŁTUSK i WYSZKÓW — WIERZBICA (2204).

W dniu 8.6 w godzinach popołudniowych stwierdzono organizowanie obrony mostów w miejscowości PUŁTUSK i WIERZBICA. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że wspomniane mosty przygotowane zostały do zniszczenia. Dotychczas prowadzone rozpoznanie nie stwierdziło ustawiania przez nieprzyjaciela zapór minowych (podwodnych pływających) w korycie rz. NAREW.

2. W celu zabezpieczenia pod względem inżynierskim wykonania postawionego zadania, 4 pz na okres forsowania otrzymuje dodatkowo 1 k abdp (bez pl PTG). Ponadto ze szczebla dywizji na odcinku forsowania pułku zostanie uruchomiony punkt przeprawy promowej pod obciążeniem 50 t. (4 promy) w rejonie ustalonym przez dowódcę 4 pz. Dowódcy środków przeprawowych przydzielonych pułkowi na okres forsowania zameldują się w sztabie pułku do godziny 4.30 9.6. Celem rozpoznania warunków przeprawy czołgów po dnie do rejonów GAŚIOROWO (2403) i HOLENDRY (3008) skierowana została drużyna pływaczek z pl rozpoznania inżynierskiego 2 bsap, która potwierdzi możliwość przeprawy w tych rejonach. Po zakończeniu forsowania przydzielone siły i środki przeprawowe należy pozostawić w rejonach przepraw.

II.

Wiadomości dodatkowe:

1. Straty: w kompanii saperów pułku — 4 ludzi; w kompanii przydzielonej — 6 ludzi; w sprzęcie inżynierskim — nie ma.
2. Aktualny stan środków inżynierskich.

L. P.	Elementy ugr. bojow.									
	Srodki inzynier.	1/4 pz	2/4 pz	3/4 pz	OZR	Oinz.	OPpanc	Art.	Tyły pz	Razem
1.	Miny TM-53 (szt.)	250	200	300	—	1500	50	100	2000	4400
2.	Miny PMD-6 (szt.)	100	100	100	—	500	—	—	1000	1800
3.	Miny POMZ-2M (szt.)	100	100	100	—	800	—	—	1000	2100
4.	Materiał wybuchowy (t)	0,3	0,4	0,3	0,5	1,5	0,2	—	3,0	6,2
5.	Ładunki UZ-2 (szt.)	80	75	75	50	150	70	50	500	1050
6.	Drewniane mosty towarzyszące dł. 12 m.	—	—	—	—	2 kompl.	—	—	—	2 kompl.
7.	Elementy nawierzchni kolejn.	—	—	—	—	80 mb.	—	—	—	80 mb

3. Położenie inżynierskich elementów ugrupowania bojowego oraz przydzielonych pułkowi sił przedstawia się następująco:

- OZR prowadzi odbudowę zniszczonego mostu na drodze OSTRÓW MAZOWIECKA — WYSZKÓW w rejonie pñ. wsch. m. TRZCIANKA (3638). Przy odbudowie mostu wykorzystuje budulec z miejscowego lasu. Gotowość mostu przewidziana jest na 5.00 9.6.
- Oinz ześrodkowany jest w lesie (3434), gdzie częścią sił przygotowuje SD pułku, pozostałymi natomiast siłami uzupełnia i naprawia sprzęt oraz przygotowuje się do dalszych działań.
- IPR — działa w składzie SPR-4 pz.

SYTUACJA CHEMICZNA

I.

O 3.50 9.6 na stanowisko dowodzenia 4 pz przybył zastępca dowódcy 2 DZ do spraw liniowych i przekazał dowódcy 4 pz zadania bojowe oraz wytyczne dowódcy 2 DZ do obrony przed bronią masowego rażenia, z których szefowi zabezpieczenia chemicznego 4 pz wiadomo:

1. Wycofujące się oddziały nieprzyjaciela w dalszym ciągu stosują broń masowego rażenia. Z danych rozpoznania wynika, że w rej. MARIA-NOWO (4630) założone są fugasy chemiczne. Wobec tego należy przypuszczać, że w systemie zapór inżynieryjnych mogą się znajdować również miny chemiczne, a w rejonie mostów PUŁTUSK i WIERZBICA — miny jądrowe. Jednocześnie należy się liczyć z możliwością użycia broni jądrowej i chemicznej przez lotnictwo i środki raketowe nieprzyjaciela, zwłaszcza w czasie podchodzenia i forsowania rz. NAREW. Ponadto w wyposażeniu każdej kompanii wojsk NRF znajduje się zestaw do odkażania oraz przyrząd do rozpoznania skażeń.
2. W toku natarcia zwrócić szczególną uwagę na:
 - rozpoznanie systemu zapór inżynieryjnych i wykrycie min chemicznych i jądrowych;
 - rozpoznanie skażeń w rejonach punktów przeprowowych siłami i środkami pułku;
 - w przypadku skażeń pododdziałów pułku przeprowadzać zabiegi specjalne za pomocą posiadanych zestawów. W razie skażenia ludzi środkami Vx, przeprowadzać niezwłocznie odkażanie odkrytych części ciała i meldować sztabowi dywizji o skażeniu;
 - zapewnić możliwość przekroczenia rzeki przez czołgi po dnie, wyposażając załogi w maski izolacyjne.
3. Zabiegi specjalne na korzyść 4 pz siłami 2 kopchem mogą być przeprowadzone dopiero po opanowaniu rejonu WINNICA, POPOWO BOROWE, PISKORNIA. W tym celu planuje się przegrupowanie 2 kopchem do rejonu NIESTĘPOWO (3602). Zabezpieczenie rozpoznania skażeń na marszrucie 2 pcz od 5.30 przejmą pododdziały rozpoznania skażeń dywizji.

II.

1. Pluton rozpoznania skażeń 4 pz o 3.50 jest rozmieszczony w rej. SD 4 pz i przygotowany do prowadzenia rozpoznania. W dotychczasowych działaniach straty wynoszą 3 zwiadowców.
2. 4 pz posiada pełne zapasy ruchome sprzętu i materiałów chemicz-

nych. Ewentualne uzupełnienie przewiduje się w nocy z dnia 9 na 10.6 w rejonie wskazanym przez pułk.

3. W rezultacie dotychczasowych działań stan napromieniowania oddziałów pułku jest następujący: 1/4 pz — 30 r., 2/4 pz — 35 r., 3/4 pz — 25 r., pl rozpoznania skażeń — 40 r., pododdziały specjalne pułku — 35 r., bcz — 10 r., tyły pułku — 25 r.
4. Prognoza pogody na 9.6. O godz. 4.00 temperatura powietrza 15° C; $\Delta t = -0,2$. Wiatry północno-zachodnie o prędkości 1—2 m/sek. W dzień słonecznie, niewielkie zachmurzenie. Wiatr z kierunku północno-zachodniego o prędkości 3—5 m/sek. Pod koniec dnia — rozwój chmur kłębiastych. Skłonność do burz. Temperatura w dzień: minimalna — 20°, maksymalna — 28°. W górnych warstwach atmosfery do wysokości 12 km średni kierunek wiatru — 300°, o średniej prędkości 30 km/godz.

SYTUACJA ŁĄCZNOŚCI

I.

O 3.50 9.6 szef łączności 4 pz posiada następujące dane:

1. Węzeł łączności 2 DZ — w rejonie SD las (5842), węzeł łączności KSD — w rejonie las (6456).
2. Pomiędzy SD 2 DZ a SD 4 pz jest zorganizowana następująca łączność dowodzenia:
 - środkami radiowymi — zgodnie z tabelą składu sieci; kierunków i danych radiowych 2 DZ (załącznik nr 1);
 - środkami radioliniowymi — na kierunku, w dwóch kanałach telefonicznych, na całą głębokość działań;
 - środkami ruchomymi — na kierunku, przy pomocy łącznika na motocyklu, oraz za pomocą śmigłowca na całą głębokość działań. Wymiana korespondencji — o 8.00 i 18.00.
3. Łączność współdziałania z elementami ugrupowania bojowego 2 DZ za pomocą środków radiowych zapewnia się w sieci radiowej współdziałania 2 DZ; środkami radioliniowymi — przez węzeł łączności 2 DZ.
4. Łączność pomiędzy KSD 2 DZ a KSD 4 pz zapewnia się następująco:
 - środkami radiowymi — zgodnie z tabelą składu sieci, kierunków i danych radiowych 2 DZ;
 - środkami ruchomymi — na kierunku za pomocą łącznika na motocyklu.
5. Odbiór sygnałów ostrzegania zapewnia się w sieci radiowej ostrzegania 2 DZ.
Sygnały alarmowe i ostrzegania przekazywać ponadto za pomocą wszystkich środków łączności wykorzystywanych dla potrzeb dowodzenia, współdziałania i łączności tyłów.
6. W celu zabezpieczenia sił i środków łączności przed bronią masowego rażenia szeroko wykorzystywać właściwości ochronne terenu. Mieć na uwadze to, że radiostacje KF nie będą pracowały przez dłuższy okres czasu w strefie wybuchu jądrowego. Przedsięwziąć wszelkie możliwe środki mające na celu zapewnienie łączności radiowej w warunkach powodowania przez nieprzyjaciela aktywnych zakłóceń radiowych. W czasie zmiany punktów dowodzenia zabezpieczyć ciągłą łączność radiową w ruchu.

7. Stacja poczty polowej 2 DZ — w rejonie KSD 2 DZ. Ze składu poczty polowej 2 DZ przy składnicy meldunkowej (w rejonie SD) zorganizowany został usługowy punkt wymiany poczty polowej. Wymiana poczty — codziennie o 8.00 i 20.00.
8. Regulacja czasu — codziennie o 6.00 i 22.00 sygnałem radiowym radiostacji głównej w sieci radiowej sztabu 2 DZ oraz telefonicznie przez węzeł łączności SD 3 DZ.
9. Magazyn i warsztat sprzętu łączności — w rejonie rozmieszczenia 2 bł przy SD 2 DZ.
10. Meldunki o stanie łączności — codziennie o 22.00 według stanu z 20.00.

II.

Dane dodatkowe:

1. Kompania łączności 4 pz przy SD 4 pz zapewnia łączność radiową, radioliniową i środkami ruchomymi. W eksploatacji są: radiostacje R-118, radiolinia R-401-M z RWŁ-1, radiotelefon K-1 z wozem dowodzenia dowódcy pułku oraz radiostacje R-105 i R-114 PM. Środki powyższe zapewniają łączność z dowódcą i sztabem 2 DZ oraz z dowódcami i sztabami podległymi.
2. Z meldunków od funkcyjnych łączności jest wiadomo, że:
 - łączność radiowa i radioliniowa z dowódcą i sztabem dywizji działa sprawnie — z wyjątkiem sieci radiowej sztabu dywizji. Praca w tej sieci radiowej była przerywana dwukrotnie, za każdym razem na 30 minut, w wyniku załóceń powodowanych przez nieprzyjaciela;
 - łączność dowódcy i sztabu 4 pz z podwładnymi działa bez przerw. W sieci radiowej dowódcy 4 pz od 3.00 9.6 nie odpowiada radiostacja dowódcy 3 bpz;
 - PTG 1 kabdp wyposażone są w radiostacje R-113;
 - łączność na przeprawach promowych organizowanych przez 2 DZ dla 4 pz będzie zapewniona siłami i środkami dywizji;
 - czołgi dowódców (do dowódcy kompanii włącznie) wyposażone są w radiostację R-112 i radiostację R-113;
 - dowódca punktu przeprawy podwodnej dysponuje radiostacją R-113, dowódca GER-2 radiostacjami R-114, drużyna ewakuacji i załóg — radiostacją R-114, drużyna ewakuacji — radiostacjami R-113 oraz przeprawy punkt medyczny — radiostacją R-114.

Załączniki:

- Nr 1 — tabela składu sieci, kierunków i danych radiowych 2 DZ (wyciąg dla 4 pz).
- Nr 2 — wykaz ukompletowania aparatuwni łączności 4 pz.
- Nr 3 — skład osobowy i wyposażenie pododdziałów łączności 4 pz.

TABELA SKŁADU SIECI, KIERUNKÓW I DANYCH RADIOWYCH
2 DZ (WYCIĄG DLA 4 pz)

Nr sieci lub kierunku	Nazwa sieci lub kierunku	Skład sieci lub kierunku	Stały numer radiostacji	Kryptonimy		Częstotliwość	Uwagi
				korespondenta	okólnikowy		
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Sieć radiowa dowódcy 2 DZ	Dowódca 2 DZ	101	ZABROSA	BORSUK	38450 42250	R-105-PM
		Sztab 2 DZ	102	NAWIAS			
		Dowódca 4 pz	103	POPIS			
		Dowódca 5 pz	104	WOSK			
		Dowódca 6 pz	105	BETEJA			
		Dowódca 2 pcz	106	EMOCJA			
			107	CEWKA			
2.	Sieć radiowa dowódcy 2 DZ	Dowódca 2 DZ	108	KATODA	ROSA	3560 4230	R-112/odb. R-311/
		Sztab 2 DZ	109	BRAMA			
		Dowódca 4 pz	110	REJON			
		Dowódca 5 pz	111	ZARAZA			
		Dowódca 6 pz	112	KARETA			
			113	WRZASK			
			114	MORWA			
3.	Sieć radiowa sztabu 2 DZ	Sztab 2 DZ	114	MORWA	KORAN	1280 2172	R-118/R-311/
		KSD 2 DZ	115	BRUZDA			
		Sztab 4 pz	116	EBONIT			
		Sztab 5 pz	117	PELERYNA			
		Sztab 6 pz	118	KOMETA			
		Sztab 2 pcz	119	KAWA			
	120	DUNAJEK					

1	2	3	4	5	6	7	8
4.	Sieć radiowa sztabu 2 DZ	Sztab 2 DZ KSD 2 DZ Sztab 4 pz Sztab 5 pz Sztab 6 pz Sztab 2 pcz	121 122 123 124 125 126 127	JELEŃ KARETA OKOŃ STÓŁ KRZESŁO KAJET ROWER	OGNIWO	<u>40500</u> 42160	R-105-PM
5.	Sieć radiowa technicznego rozpoznania lotniczego	Samoloty rozpoznawcze	128	WICHER	--	114500	R-800 w pulkach R-313/
6.	Sieć radiowa technicznego kierowania przeprawą 2 DZ	Komendant odcinka przeprawy 2 DZ Komendant punktu przeprawy promowej przy 4 pz Komendant punktu przeprawy promowej przy 6 pz Komendant odcinka przeprawy 4 pz Komendant odcinka przeprawy 6 pz	129 130 131 132 133	WAWEL FALDA FAJKA PEKIN BANAN	ZAWOR	<u>37950</u> 44000	R-105
7.	Sieć radiowa komendanta punktu przeprawy promowej 4 pz	Kom. punktu przepr. prom. Pom. kom. punktu przepr. Kom. gł. punktu reg. ruchu Dowódca GER	134 135 136 137 138	CHATA MALWA SOLA OKNO ZORZA	GAMA	<u>38500</u> 37150	R-105
8.	Sieć radiowa rozpoznania 2 DZ	Sztab 2 DZ OR 2 DZ Sztab 4 pz Sztab 5 pz Sztab 6 pz Sztab 2 pcz	139 140 141 142 143 144 145	WAZON GAZETA AFISZ HEJNAL HECA ULEWA WATA	SANIE	<u>37670</u> 43156	R-105-PM

45

1	2	3	4	5	6	7	8
9.	Sieć radiowa współdziałania 2 DZ	Sztab 2 DZ Sztab 4 pz Sztab 5 pz Sztab 6 pz Sztab 2 pcz Sztab 2 pa	146 147 148 149 150 151	PILICA WAGON SALWA PALKA ZADRA PAZUR	ODRA	22500 23150	R-114-PM
10.	Sieć radiowa kwaterymistrza 2 DZ	Kwaternistrz 2 DZ Kwaternistrz 4 pz Kwaternistrz 5 pz Kwaternistrz 6 pz Kwaternistrz 2 pcz Kwaternistrz 2 pa	152 153 154 155 156 157 158	PALAC KUREK BZURA RABA LAŻNIA NALOG WEZERA	PEDAŁ	2822 4504	R-118
11.	Sieć radiowa ostrzegania 2DZ	Posterunek OPL 2 DZ	-	CZAJKA	-	28100 26500	R-109-PM
12.	Fala dyżurnego odbioru 2 DZ	Sztab 2 DZ	-	KORA	-	44072 38	

Uwagi:

1. Klucz do TRR:
pion — 1943870652
poziom — 8206591473
2. Przejdzie do pracy na częstotliwości zapasowe na sygnał „523”.
3. Stały kryptonim dowódcy 2 DZ „SOKÓŁ”. Kryptonim ten powinni znać wszyscy radiotelegrafici i radiotelefonici pracujący w sieciach i na kierunkach radiowych dywizyjnych i pułkowych i na wywołanie niezwłocznie się zgłaszać.

SZEF ŁĄCZNOŚCI 2 DZ

.....

SKŁAD OSOBOWY I WYPOSAŻENIE PODODZIAŁÓW ŁACZNOŚCI 4 pz /ETAT CWICZEBNY/

Załącznik nr 2 do sytuacji łączności

Lp.	Pododdział	Siły				Środki łączności														Środki transportowe							Uwagi									
		ofic.	podofic.	szereg.	razem	R-118	R-105 PM	R-105	R-108	R-109	R-113	R-112	R-114 PM	R-114	R-126	R-311	R-312	R-313	RWL-1	LP-10	PKL w km	TAS-43	TAS-43MR	PSI-2	WD-1	WD-2		WD-3	Sam. osob. terenowe	Samoch. specjalne	Samoch. ciężarowe	motocykle	kuchnie	przyczepy		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35		
1	Kompania łączności	4	11	69	84	2	1	3			1		1		4			1	1	2	36	12	6	1		1	1	3	4	5	1	1				
	Dowództwo komp.	1	1	1	3																															
	Pluton radiowy	1	4	23	28	2	1	3					1		4			1					6			1	1	1	1	2	1	1				
	a/ druż. R-118		1	4	5	1																														
	b/ druż. R-118		1	4	5	1																														
	c/ druż. łączności		1	8	9			1							2			1					3			1	1									
	d/ druż. łączności		1	7	8		1	2					1		2								3													
	Pluton radiotelefon.	1	3	26	30														1	2	36	12														
	a/ druż. RWL-1		1	12	13														1																	
	b/ druż. radiotel.		1	2	8														1	18		6														
	c/ druż. radiotel.		1	7	8														1	18		5														
	Druż. ruchomych środków łączn.		1	6	7																							2				1				
	Druż. gospodarcza		1	9	10																											1	1			
	Warsztat łączn.	1	1	4	6						1													1					1	1						
2	Kompania rozpozn.						2				11																									
3	Pluton ochrony i regulacji ruchu			4	4			4																												
4	Kompania saperów		1	1	2			2																												
5	Pluton rozpoznania skażeń			4	4			5																												
6	Druż. dowodzenia szefa art. pułku			2	2			1																												
7	Druż. radiotelef. baterii haubic 122 mm		1	4	5			3						2								8	4													
8	Druż. radiotelef. baterii art. ppanc		1	4	5			3						2								8	4													
9	Batalion piechoty zmotoryzowanej	1	3	10	14			6			1	1		15						1	10	10			1				1	1						
10	Batalion czołgów pz			4	4			1					1										2													

Uwaga: w rozliczeniach sprzętu nie wzięto pod uwagę środki łączności zamontowane na WD i RWL.

Załącznik nr 3 do sytuacji łącz.

**WYKAZ UKOMPLETOWANIA APARATOWNI ŁĄCZNOŚCI
PULKU ZMECHANIZOWANEGO**

1. Aparatownia ruchomego węzła łączności RWL-1.

L. p.	Sprzęt łączności	Ilość
1.	Radiotelefon K-1	1 szt
2.	Stacja radioliniowa R-401-M	1 „
3.	Łącznice telefoniczne ŁP-10	2 „
4.	Aparaty telefoniczne TAJ-43	25 „
5.	Agregaty spalinowe PAB	2 „
6.	Kabel TTWK 2 × 10	200 m
7.	Kabel TTWK 2 × 5	100 m
8.	Polowy kabel telefoniczny PKL	4 km

2. Aparatownia wozów dowodzenia

L. p.	Sprzęt łączności	Rodzaj WD		
		WD-1	WD-2	WD-3
1.	Radiostacja R-105-PM	1	1	2
2.	Radiostacja R-105	1	1	—
3.	Radiostacja R-112	—	1	—
4.	Radiostacja R-113	—	1	—
5.	Radiostacja R-114-PM	1	—	—
6.	Odbiornik R-321	1	1	—
7.	Odbiornik R-311	—	—	1
8.	Radiotelefon K-1	—	1	—
9.	Łącznica telefoniczna ŁP-10	—	1	—
10.	Aparat telefoniczny TAJ-43-MR	1	1	1
11.	Pulpit dowódcy	1	1	1
12.	Pulpit operatora	1	1	1

SYTUACJA TECHNICZNA

I.

i. Stan techniczny wozów bojowych i pojazdów mechanicznych 4 pz na 3.00 9.6.

a) Obsługa techniczna i zapas przebiegu

W okresie poprzedzającym działania zaczepne służba techniczna 4 pz dokonała niezbędnych zabiegów obsługowych i naprawczych. W nocy z 8 na 9.6 o godzinie 3.00 w 1/4 pz wykonano obsługiwanie techniczne nr 1 wozów bojowych i obsługiwanie codzienne pojazdów mechanicznych. Również 50% sprzętu technicznego obsłużono w nocy w 3/4 pz. Pozostały sprzęt techniczny 4 pz potrzebuje obsługi technicznej nr 1 i codziennej przed przystąpieniem do wykonania nowo otrzymanego zadania.

W sytuacji na godzinę 3.00 9.6 sprzęt techniczny 4 pz posiada średnio następujący zapas przebiegu: czołgi — 1100 km; transportery — 1000 km; samochody — 2000 km.

b) Aktualne położenie funduszu naprawczego

- Grupa remontowo-ewakuacyjna nr 1 działająca za 2/4 pz we wsi AUGUSTOWO (4438) zgromadziła następujący sprzęt techniczny: dwa czołgi — jeden wymagający naprawy średniej, drugi — bieżący; 3 transportery: dwa wymagające naprawy średniej i jeden głównej oraz jeden samochód wymagający naprawy średniej. Pozostały uszkodzony sprzęt techniczny wymagający naprawy bieżącej znajduje się w rejonie walki pododdziałów batalionu, gdzie po otrzymaniu pomocy technicznej od GRE załogi pracują nad przywróceniem mu sprawności technicznej.
- Grupa remontowo-ewakuacyjna nr 2 działająca za 3/4 pz w rejonie pojedynczych zabudowań na skraju lasu (3232) zgromadziła 3 czołgi, 4 transportery i 2 samochody. Dwa czołgi i dwa transportery wymagają naprawy średniej; jeden czołg, dwa transportery i jeden samochód — naprawy głównej. Sprzęt wymagający naprawy bieżącej znajduje się w rejonie działań pododdziałów.
- Wozy techniczne obsługujące 1/4 pz po naprawieniu uszkodzonego sprzętu pozostawiły go w miejscu uszkodzenia. Czołg wymagający naprawy bieżącej pozostał na płd. skraju NOWA WIES (4040). Transportery do naprawy bieżącej: jeden — w TRZCIANKA (3436), a drugi — NIEMIRY (3440). Transporter wymagający naprawy średniej pozostał na płn. skraju NOWA WIES (4240).
- Na zachodnim skraju FOLWARK WIELĄTKI (3420) znajduje się czołg PT-76, który wymaga naprawy bieżącej.
- Warsztaty pułkowe zakończyły prace na poprzednim PZWIPU i o 3.00 9.6 znajdują się w marszu — czołem dochodzą do DŁUGOSIODŁO (4840).
- Czas trwania napraw bieżących — średnio około 4 godzin.

c) Ogólne zestawienie i stan techniczny wozów bojowych i pojazdów mechanicznych 4 pz na 3.00 9.6.

Nazwa pododdziału	Należy się wg etatu			Stan faktyczny			Wymaga naprawy								
	czołgi	trans- portery	samoch.	czołgi	trans- portery	samoch	Czołgi			Transportery			Samochody		
							bieżące)	średnie)	głównie)	bieżące)	średnie)	głównie)	bieżące)	średnie)	głównie)
1 bpzmot	—	23	16	11	18	14	1	—	—	2	1	—	3	—	—
2 bpzmot	—	23	16	12	19	15	3	1	—	3	2	1	4	1	—
3 bpzmot	—	23	16	12	21	14	2	2	1	2	2	2	2	1	1
bez	40	—	—	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pozostałe pododdz.	3/3	27	89	2/3	16	75	1	—	—	4	1?	—	9	3	2
Razem:	43/3	96	141	37/3	74	122	6/1	3	1	11	6	4	18	5	5

2. Stan środków naprawczych i ewakuacyjnych

Pułk posiada tylko etatowe środki naprawcze i ewakuacyjne. Kierunek działania 1/4 pz obsługiwały dwa wozy techniczne: A/Panc i A, Sam. Grupa remontowo-ewakuacyjna nr 1 w składzie: WPT, A/Sam, cysterna i sanitarka działała na kierunku 2/4 pz. Grupa remontowo-ewakuacyjna nr 2 w składzie: WPT, A/Sam, cysterna i sanitarka obsługiwała kierunek działania 3/4 pz. Pozostałe etatowe środki warsztatów pułkowych obsługiwały pułkowy PZWIPU.

3. Stan zaopatrzenia materiałowo-technicznego

Stan zapasów materiałowo-technicznych na 3.00 9.6 przedstawiał się następująco:

- dla czołgów — 0,5 zestawu bieżącego;
- dla pojazdów mechanicznych — 1800 kg części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych.

Sekcja techniczna pułku w późnych godzinach wieczornych dnia 8.6 złożyła do Wydziału Technicznego 2 DZ zapotrzebowanie na brakujące materiały techniczne.

II.

Wiadomości dodatkowe

1. Wydział techniczny 2 DZ powiadomił sekcję techniczną pułku, że na okres forsowania pułkowi przydziela się 2 ciągniki pancerne oraz materiały i wyposażenie specjalne dla grupy remontowo-ewakuacyjnej, które to materiały zostaną skierowane do rejonu określonego przez sekcję techniczną pułku. Ponadto w pasie działania 4 pz dokonuje zabiegów naprawczych i ewakuacyjnych wydzielona grupa techniczna 2 DZ. O 3.00 9.6 grupa ta znajdowała się w rejonie KOMOROWO (5456).
2. Wydział techniczny 2 DZ zwraca uwagę na to, że do forsowania rzeki NAREW po dnie mogą być użyte czołgi bezwzględnie sprawne technicznie, starannie uszczelnione oraz poddane sprawdzeniu metodą podciśnieniową. Szczególną uwagę należy zwrócić na niezawodne działanie żyroskopowych wskaźników kierunków oraz pomp do usuwania wody z wnętrza czołgów. Przypomina się, że pokonywanie przez czołgi głębokiej przeszkody wodnej po dnie może się odbywać tylko wówczas, gdy jest zorganizowane pełne zabezpieczenie techniczne, inżynierskie i medyczne.
3. Pomocnik dowódcy 4 pz do spraw technicznych jest odpowiedzialny za przeprowadzenie rozpoznania pancernego, właściwy wybór PPP (punkt przeprawy podwodnej) zasadniczego i zapasowego oraz prawidłowe rozmieszczenie elementów grupy remontowo-ewakuacyjnej. Wszelkie przedsięwzięcia w tym zakresie należy uzgodnić z dowódcą odcinka przeprawy oraz z szefem saperów pułku i dowódcą PPP.

4. Ocenę sytuacji technicznej oraz swoją decyzję co do zorganizowania pomocy technicznej w świetle nowo otrzymanego zadania zameldować pomocnikowi d/s technicznych 2 DZ o 5.00 9.6.
5. Meldunki przedstawić do wydziału technicznego dywizji o:
 - rozmieszczeniu pułkowego PZWiPU;
 - wynikach rozpoznania pancernego — z podaniem miejsca zasadniczego i zapasowego PPP oraz szkicu rozmieszczenia GER;
 - stanie pojazdów bojowych i transportowych pułku każdego dnia do godziny 20.00 według stanu z 18.00.

SYTUACJA TYŁOWA

I.

1. Położenie tyłów 4 pz na 4.00 9.6 — patrz mapa — załącznik nr 2 do cz. II.
O 3.30 9.6 do 3/4 pz został skierowany transport z amunicją z pułkowego punktu gospodarczego, który o 4.00 osiągnął m. BLOCHY (4440). W kolumnie tej znajduje się: amunicji strzeleckiej — 0,1 jo, amunicji artyleryjskiej i moździerzowej — 0,15 jo.
2. Ukompletowanie tyłów:
 - a) pułkowych: Kompania transportowa: 20 ludzi; 2 samochody specjalne; 5 cystern samochodowych; 12 przyczep samochodowych. Pluton gospodarczy i składy: 22 ludzi; 1 samochód ciężarowy. Kompania medyczna: 18 ludzi; 3 samochody ciężarowe; 2 samochody sanitarne;
 - b) batalionowych — patrz tabela nr 1 do sytuacji tyłowej.
3. Stan zapasów ruchomych środków materiałowych — patrz tabela nr 2 do sytuacji tyłowej.
4. Stan sanitarno-epidemiczny rejonu działań oraz stan rannych i chorych:
 - a) stan rannych i chorych: w 1/4 pz — 3; w 2/4 pz — 10; w 3/4 pz — 21; w pozostałych pododdziałach — 11; kompanii medycznej — 8. Ranni z 3/4 pz wymagają niezwłocznej ewakuacji;
 - b) stan sanitarno-epidemiczny rejonu działań pułku: w pasie działań pułku stwierdzono skażone źródła wody w m. TRZCIANKA (3436), SZLACHTA (3432). Ponadto wśród ludności cywilnej w m. DŁUGOSIODŁO (4840), BRAŃSZCZYK (3238) i JASZCZUŁY (4236) są wypadki zachorowań na tyfus plamisty i czerwonkę.

II.

Wiadomości z kwatermistrzostwa 2 DZ.

1. 2 bms dywizji ma przyjąć rannych i chorych z 4 pz w rej. zach. TRZCIANKA około godz. 6.00 9.6. Rannych i chorych w czasie podejścia wojsk do przeszkody wodnej należy kierować do m. PNIEWO (3618), gdzie rozwinie się DPM dywizji. Na czas forsowania rz. NAREW — 4 pz przydziela się pluton medyczny 2 pa. Ewakuacja medyczna z pułku w dniu 9.6 — transportem dywizji.

2. DPZ 2 DZ — patrz: mapa, zał. nr 2 do cz. II. Transport dywizyjny dostarczył pułkowi na rubieży: PSARY (4212), ZATORY (3012) następujące ilości środków materiałowych: amunicji strzeleckiej — 0,2 jo; artyleryjskiej i moździerzowej — 0,3 jo; PPK — 0,5 jo; czołgowej — 0,4 jo; przeciwlotniczej — 0,5 jo; benzyny samochodowej — 0,2 jn i oleju napędowego 0,35 jn.
3. Dywizyjne drogi dowozu i ewakuacji: Nr 2 GNIAZDOWO (6858), ZALESIE (6454), DAMIANY (6448), WĄSEWO (6044), DŁUGOSIODŁO (4840), PORZADZIE — WŁOKI (4028), RZAŚNIK (4222), PUŁTUSK Nr 3 — OSTRÓW MAZ., WYSZKÓW, SEROCK.
4. KSD 2 DZ od 7.00 9.6. — m. DAMIANY (6448).

III.

Wiadomości dodatkowe.

1. Normy zużycia amunicji dla 4 pz na 9.6: amunicji strzeleckiej — 0,7 jo; amunicji moździerzowej 82 mm — 1,2 jo; amunicji moździerzowej 120 mm — 1,2 jo; amunicji artyleryjskiej 85 mm — 1,0 jo; amunicji artyleryjskiej 122 mm (hb) — 1,5 jo; amunicji PPK — 2,5 jo; amunicji czołgowej — 1,0 jo; amunicji przeciwlotniczej — do 1,5 jo.
2. W ćwiczeniu przyjęto czołgi T-54-A.
3. Ciężar 1 jk środków materiałowych pułku — patrz tabela nr 3 do sytuacji tyłowej.

Załączniki:

- Tabela nr 1 — ukompletowanie tyłów batalionowych 4 pz;
 Tabela nr 2 — stan zapasów środków materiałowych w 4 pz;
 Tabela nr 3 — ciężar 1 jk środków materiałowych pułku.

Tabela nr 1

UKOMPLETOWANIE TYŁÓW BATALIONOWYCH 4 pz

Rodzaj wyposażenia	1/4 pz	2/4 pz	3/4 pz	bcz	Uwagi
Ludzi	18	19	17	9	
Samoch. ciężar. teren. STAR 6×6	3	2	3	1	
Samoch. ciężar. GAZ-63	2	3	2	1	
Samoch. sanitarnych	1*)	1	1	—	
Kuchnie polowe	3	3	3	1	

*) Samochód ciężarowy przystosowany do ewakuacji rannych.

Tabela nr 2

STAN ZAPASOW ŚRODKOW MATERIALOWYCH W 4 pz NA 4.00 9.6

Rodzaj środków materiałowych	J. m.	1/4 pz		2/4 pz		3/4 pz		Porozdziel. (średnio)		W tyłach pułku	Razem	Uwagi
		w komp.	tył. bat.	w komp.	tył. bat.	w komp.	tył. bat.	przy żołn. i sprz.	tył. pododdz.			
Amunicja strzelecka	jo	0,5	0,15	0,3	0,1	0,4	-	0,4	0,05	0,07*	0,55	
" art. i moźdz.	jo	0,5	0,1	0,4	0,15	0,35	-	0,4	0,1	0,06*	0,56	
" przeciwlotnicza	jo	-	-	-	-	-	-	0,85	-	0,2*	1,0	
" czołgowa	jo	0,85	-	0,75	-	0,6	-	0,65	-	0,25	1,0	
PPK	jo	1,5	-	1,0	-	0,9	-	1,5	-	-	1,2	
Benzyna samochodowa	jn	0,8	-	0,7	-	0,6	-	0,8	-	0,05	0,8	
Olej napędowy	jn	0,7	-	0,6	-	0,6	-	0,7	-	0,3	0,9	
Żywność „W“	rdz	-	1	-	1	-	1	-	1	1	2	
" „R“	rdz	1-2	-	1-2	-	1-2	-	1-2	-	-	1-2	
Umundurwanie (zap. wym. napr.)	szt.	-	10	-	15	-	10	-	-	-	85	
Zapasy wody	m ³	2,5		3,0	3,0	4,0	4,0	1,5	15	3,0	14,0	

*) Amunicja wysłana do 3/4 pz znajduje się w stanie ewidencyjnym PPG.

Tabela nr 3

CIEŻAR 1 jk ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH 4 pz wg STANU NA 1.00 9.6.

Rodzaj środków materiałowych	1/4 pz	2/4 pz	3/4 pz	Pozost. pododziały	Razem	Uwagi
Amunicja (ton):						
strzelecka	5,45	5,1	5,3	7,8	23,65	
artyleryjska i moździerzowa	6,7	6,2	6,5	20,0	39,4	
PPK	0,5	0,4	0,45	1,2	2,55	
przeciwlotnicza	—	—	—	2,0	2,0	
czołgowa	—	—	—	45,1	45,1	
Paliwo płynne (ton):						
benzyna samochodowa	2,5	2,2	2,3	13,1	20,1	
olej napędowy	6,9	6,5	6,7	48,3	68,4	
Żywność (ton):						
rdz „W“	0,7	0,65	0,67	1,4	3,42	
rdz „R“	0,12	0,1	0,1	0,3	0,62	

NOTATKA O TERENIE

na odcinku forsowania rz. NAREW przez 4 pz

Mapa 1 : 25 000 N-34-127-A-a,b,c,d

1. Rzeka NAREW i jej dolina.

Szerokość doliny wynosi około 3 km. Występują na niej odcinki zabagnione, zmieniające swój charakter w zależności od pory roku i warunków atmosferycznych. Rzeka NAREW: spadek wody — około 20 cm na 1 km; szerokość w nowym korycie — 400—900 m (stare koryto 120—180 m); głębokość — 4—7 m (w starym korycie 1,5—4 m); szybkość prądu — 0,3—0,8 m/sek. Dno w głównym nurcie na ogół piaszczyste. Na pozostałych odcinkach muliste z pozostawionymi drzewami i krzakami. Wschodni brzeg obwałowany i wzmocniony pytami betonowymi. Zachodni — dominujący jest jednocześnie krawędzią doliny, wynoszącą się na 5—20 m ponad wschodni brzeg. Powyższy stan może w krótkim czasie ulec zmianie w zależności od:

- uszkodzenia wałów sztucznego koryta rzeki (wschodniego brzegu). Wtedy rzeka poszerzy się w kierunku wschodnim i będzie miała wraz z zalewami 500—1800 m szerokości. Głębokość na terenach zalanych — 0,5—2 m;
- zniszczenie tamy sztucznego jeziora w rejonie DĘBE. Po kilku dniach nastąpi opad wód do stanu dawnego (1,5—4 m) — z możliwością zmiany koryta rzeki na niektórych odcinkach;
- uszkodzenia lub pozbawienia energii przepompowni wód w rejonie KOPANIEC. Teren położony poniżej poziomu rzeki będzie coraz bardziej podmokły, aż do wystąpienia zalewów spowodowanych wodami przesiąkającymi z jeziora poza wały zbiornika oraz wodami odpływowymi z przyległego obszaru. Dogodność podejść do rzeki ze wschodu uzależniona jest przede wszystkim od stanu urządzeń hydrotechnicznych i warunków atmosferycznych. Największą przeszkodę stanowi wał brzegowy. Konieczność forsowania wymaga dodatkowego i szczegółowego rozpoznania ze względu na ukształtowanie dna (stare koryto i roślinność nie oczyszczonego przed zalewem terenu). Długie przebywanie wojsk, a szczególnie sprzętu ciężkiego na terenach podmokłych jest niewskazane ze względu na szybką zmienność warunków przejezdności. W warunkach niekorzystnych dojsię do brzegu rzeki jest możliwe w rejonach: OKOPY (3203) — po uprzednim wzmocnieniu dróg; HOLENDRY (2908), KOPANIEC (2607) oraz na odcinku: GAŚSIOROWO (2406), ŁACHA (2206). Najbardziej niekorzystne

warunki dojścia do brzegu rzeki są na odcinku: (wył.) HOLENDRY, (wył.) KOPANIEC. Przekraczalność na pozostałej części terenu nie stanowi problemu dla pojazdów terenowych. Zachodni brzeg jest trudno dostępny ze względu na stromosć stoków porośniętych krzakami i urwiska. Dogodniejsze odcinki: KARNIEWEK (2907), POGORZELEC (2806) oraz DZIERZENIN (2505), most na rzece NAREW (2205).

2. Teren na wschód od rzeki NAREW.

Warunki terenowe na ogół dogodne do działania różnych rodzajów wojsk. Droga gruntowa od POPOWO KOSCIELNE (2312) do ZATORY (3112) brukowana, szerokości 5 m, dalej — o nawierzchni bitumicznej. Szosa WIERZBICA — WYSZKOW posiada 5-metrową nawierzchnię asfaltową. Pozostałe drogi — to drogi gruntowe, niekiedy na poszczególnych odcinkach o wzmocnionej nawierzchni. W odległości 1—2 km od rzeki ciągnie się pas lasu, którego około 30% stanowi zagajnik wysokości 1—2 m; reszta — to las sosnowy wysokości 6—20 m; grubość pni — 10—25 cm i odstęp między drzewami 2—5 m. Warunki maskowania przed obserwacją naziemną — dostateczne i niedostateczne przed rozpoznaniem powietrznym. Trudność orientacji w terenie ze względu na dużą ilość dróg gruntowych i małą ilość punktów orientacyjnych. Teren zabudowany budynkami w większości drewnianymi. Zabudowania letniska POPOWO (2409) różnią się od ogólnej zabudowy. Najlepsze warunki obserwacji przeciwnego brzegu rzeki NAREW zapewnia rubież: ZATORY, POPOWO POSCIELNE.

3. Teren na zachód od rzeki NAREW.

Warunki terenowe dogodne, z wyjątkiem zachodniego brzegu rzeki NAREW. Drogi zapewniają prowadzenie natarcia w szybkim tempie. Szosa WARSZAWA — SEROCK — PUŁTUSK posiada 6-metrową nawierzchnię asfaltową. Warunki obserwacji i ostrzału z zachodniego brzegu bardzo dogodne dla nieprzyjaciela. Znajduje się tu dużo luźno rozrzuconych zabudowań gospodarskich, przeważnie murowanych i podpiwniczonych.

4. Klimat w miesiącu czerwcu.

Na podstawie danych z lat ubiegłych można wnosić, że: temperatura średnia miesiąca wynosiła 13,8° C; najwyższa — 34° C, a najniższa — 1,6° C. Opadów było średnio 60 mm. Średnia ilość dni z opadem — 12,6; dni pochmurnych — 7,3; dni z mgłą — 0,5; dni słonecznych — 5, innych — 4,6. Świt — o 2.16, zmrok — o 20.58.

Wydrukowano w 500 egz.

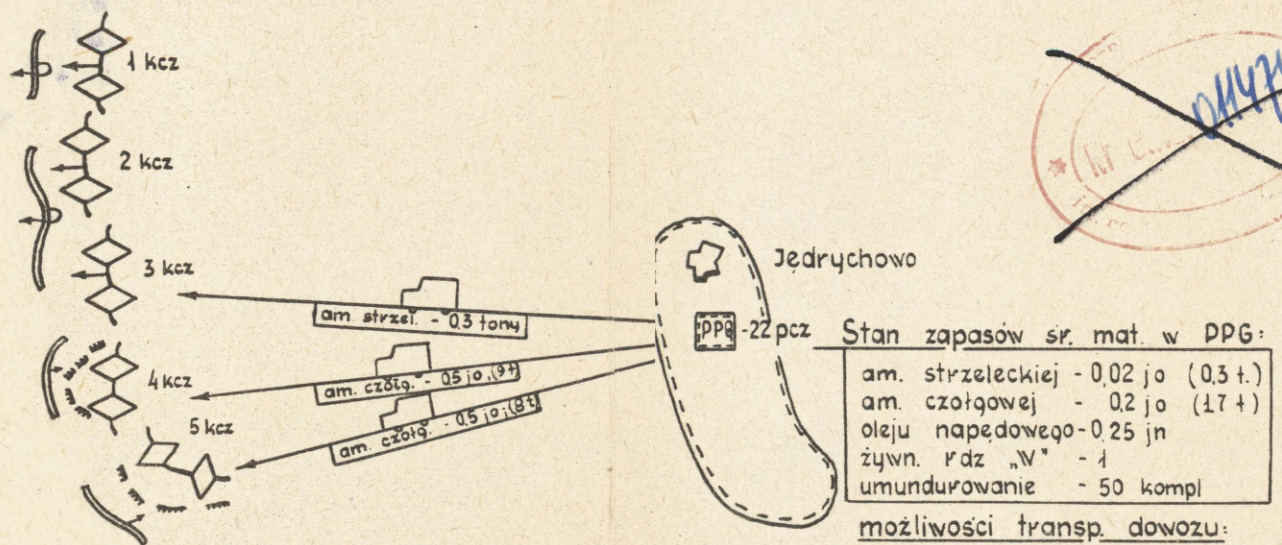
Egz. Nr 1—500 Bibl. Tajna ASG

Wyk. Zespół oficerów

Druk. Ak. Szt. Gen. — Nr z. 70 (03408)

ORGANIZACJA DOWOZU ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH W DNIU 13. 6

a. w czasie od godz. 11 - 12.00 13.6

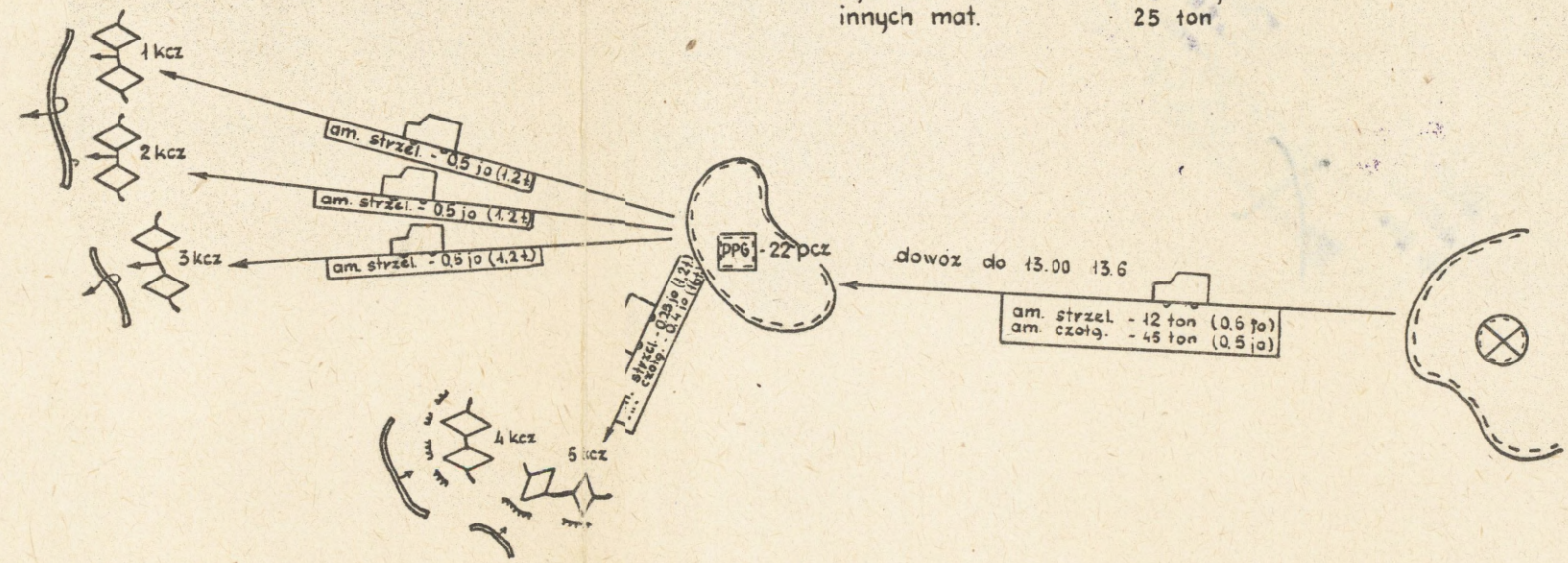
Stan zapasów sr. mat. w PPG:

am. strzeleckiej	- 0,02 jo (0,3 t.)
am. czotgowej	- 0,2 jo (17 t.)
oleju napędowego	- 0,25 jn
żywn. rdz „W”	- 1
umundurowanie	- 50 kompl

możliwości transp. dowozu:

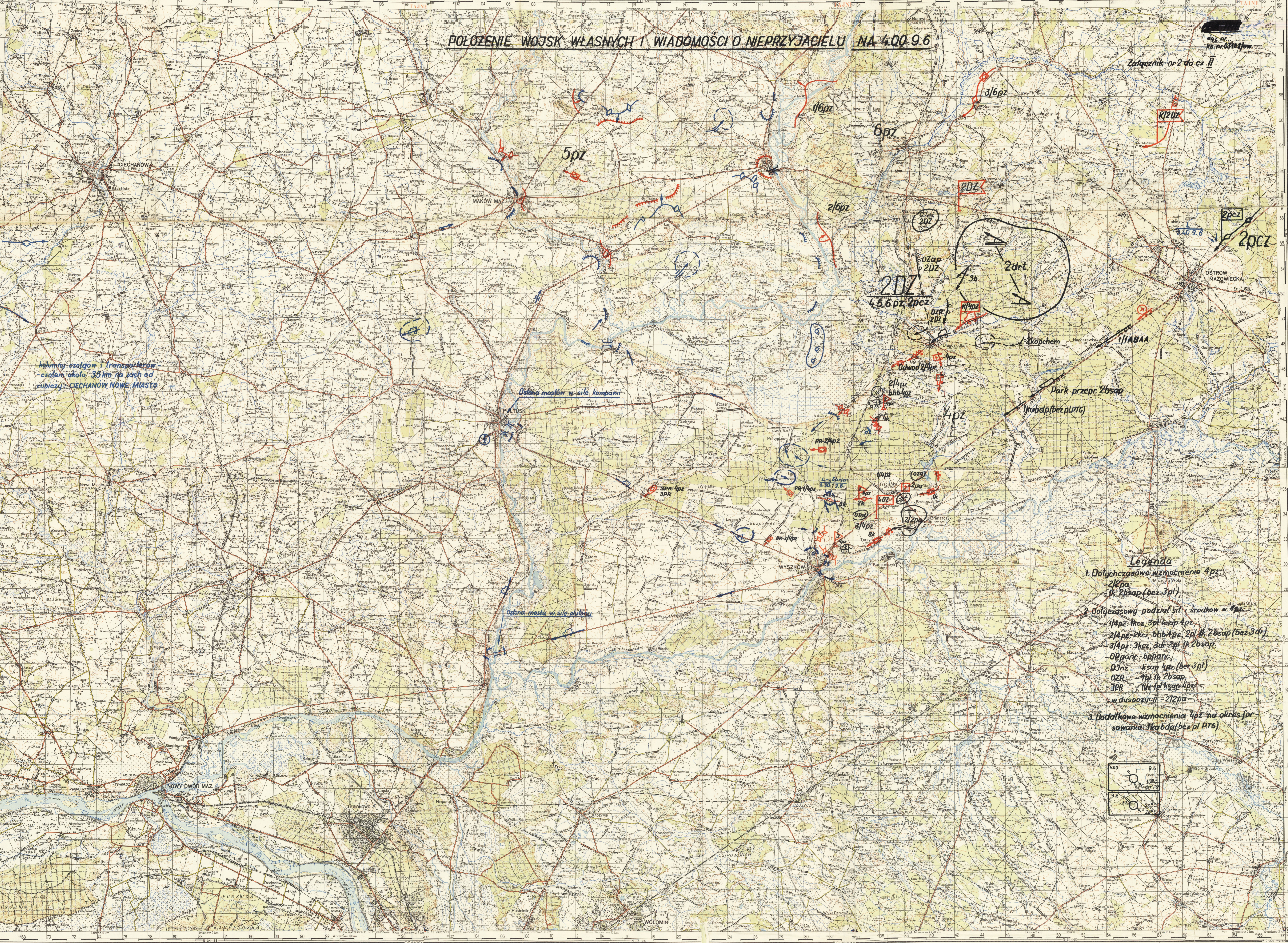
transp. dowozu am.	- 46 ton
transp. dowozu mps	- 47 ton
żywność	- 2 tony
innych mat.	- 25 ton

b. w czasie od godz. 14. - 15.00 13.6

Legenda:
 — - niebieski
 — - czerwony

POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I WIADOMOŚCI O NIEPRZYJACIELU NA 4.00.9.6

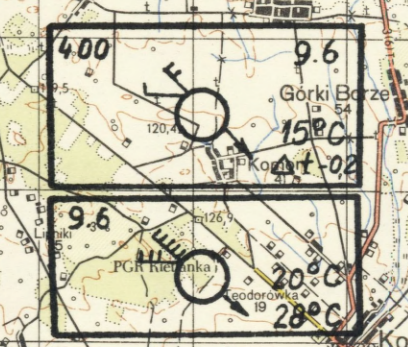

kolumny ezolon i transporterów - czolem około 35 km na zach od rubieży CIECHANÓW NOWE MIASTO

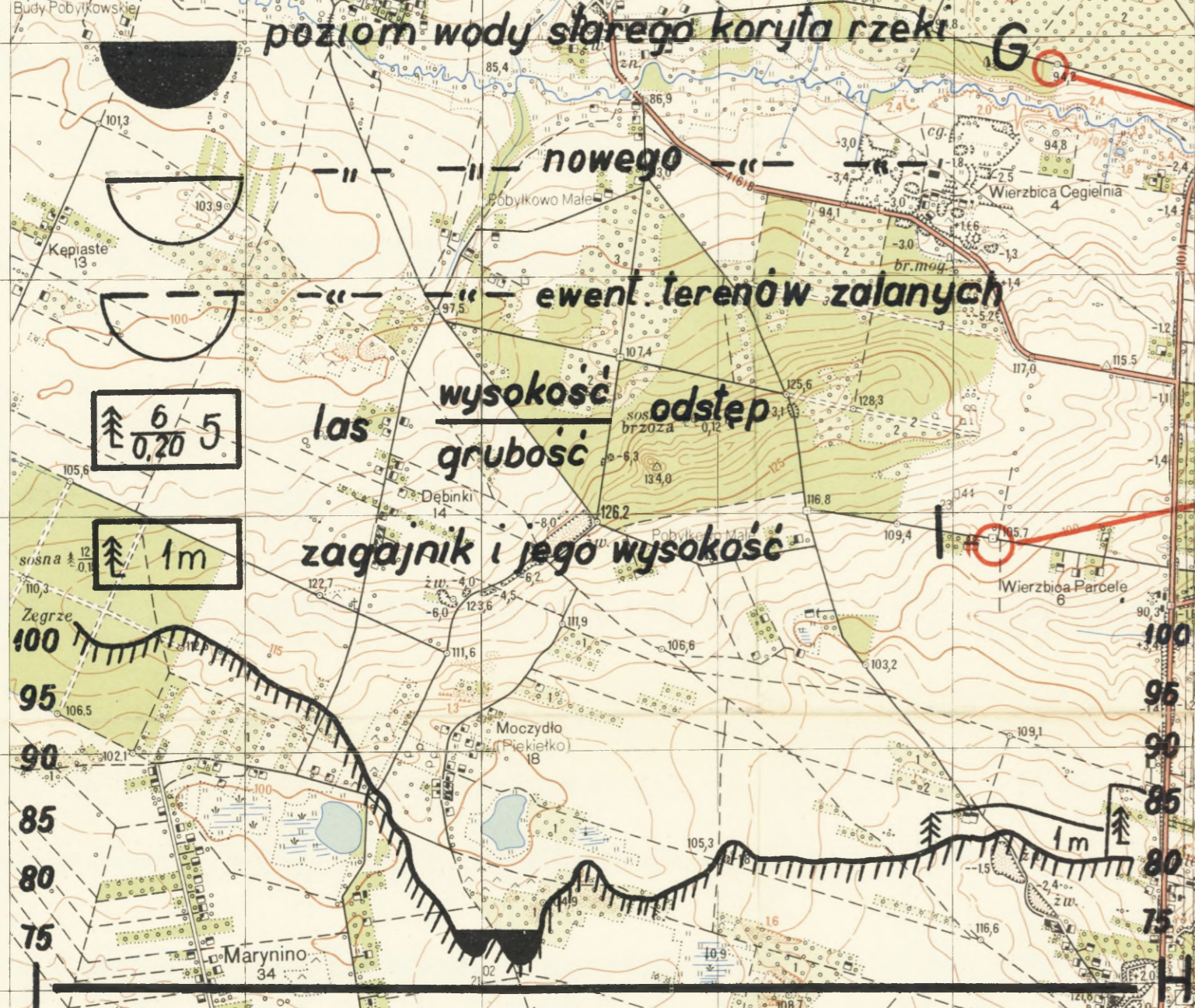
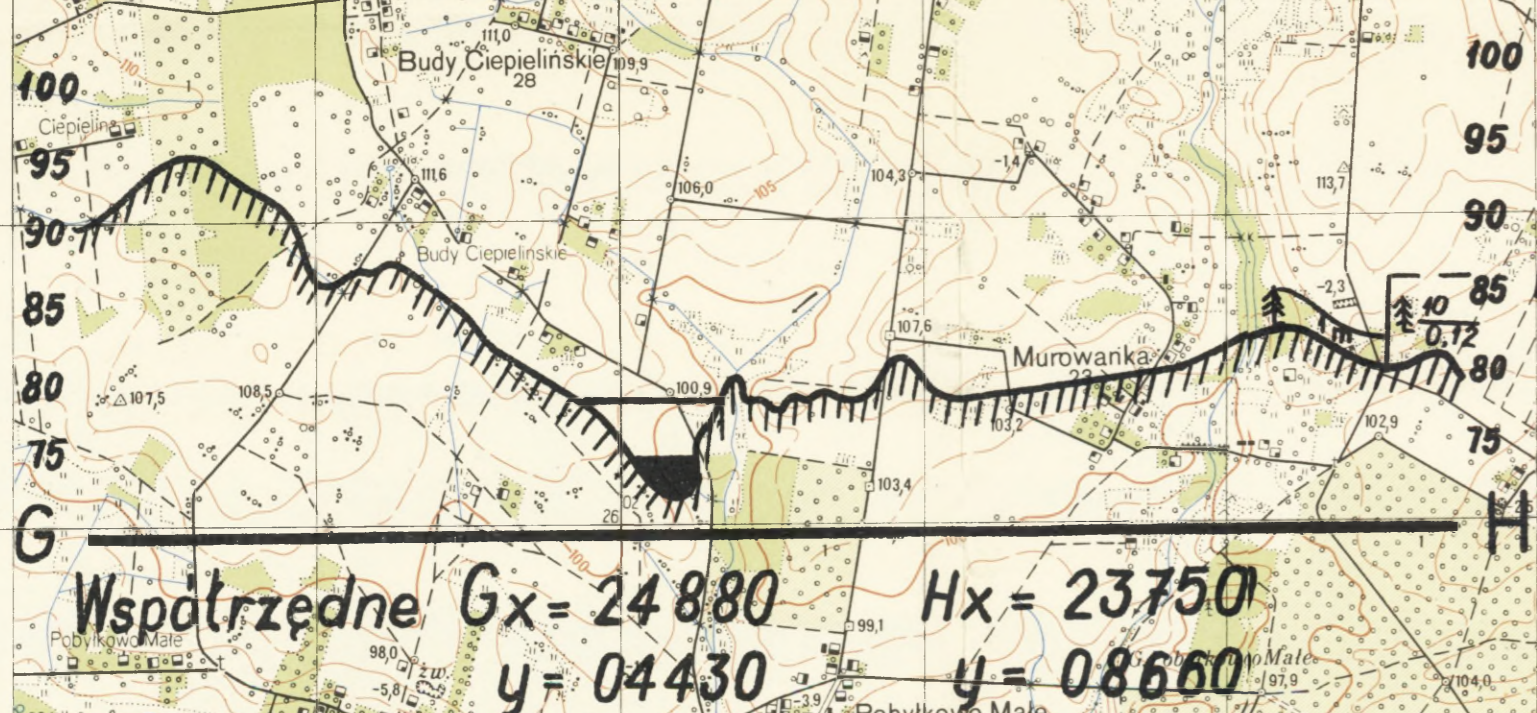
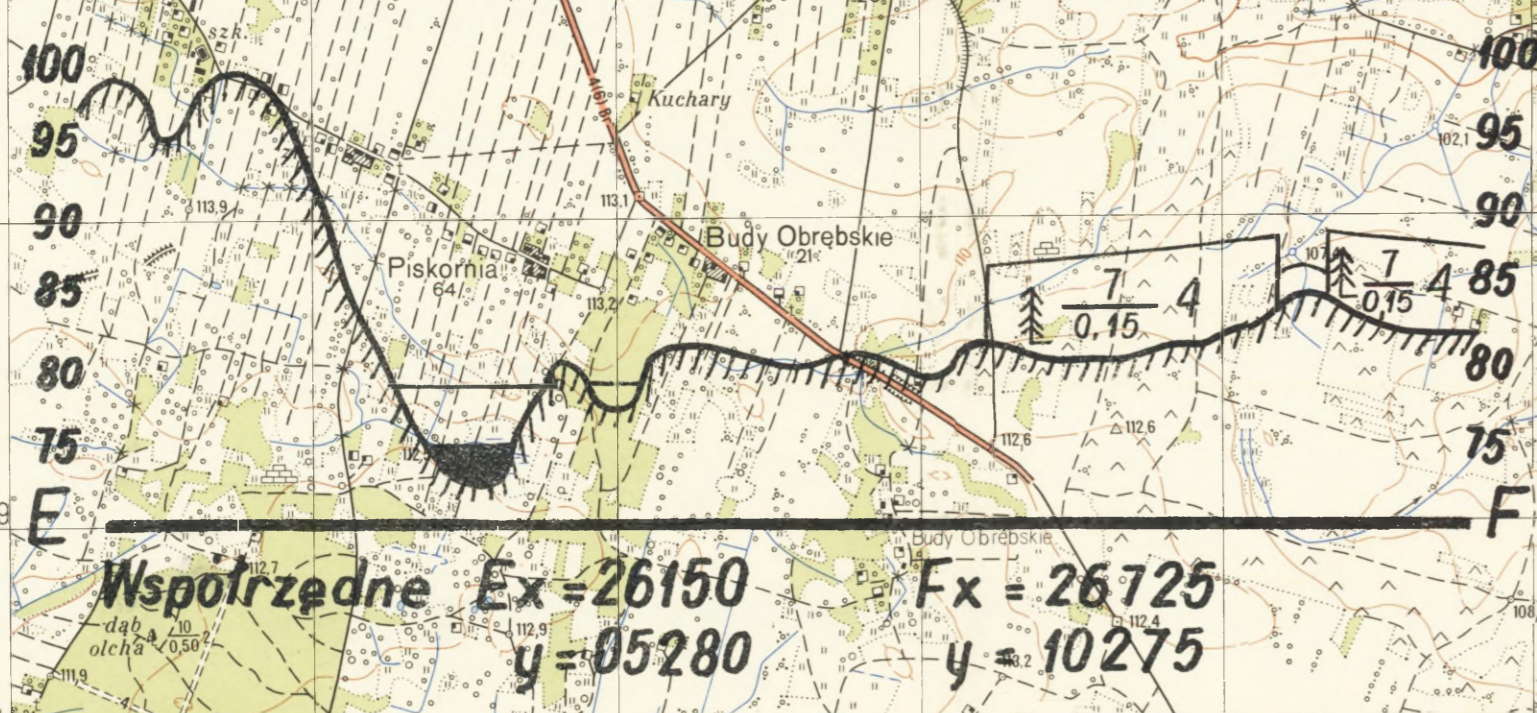
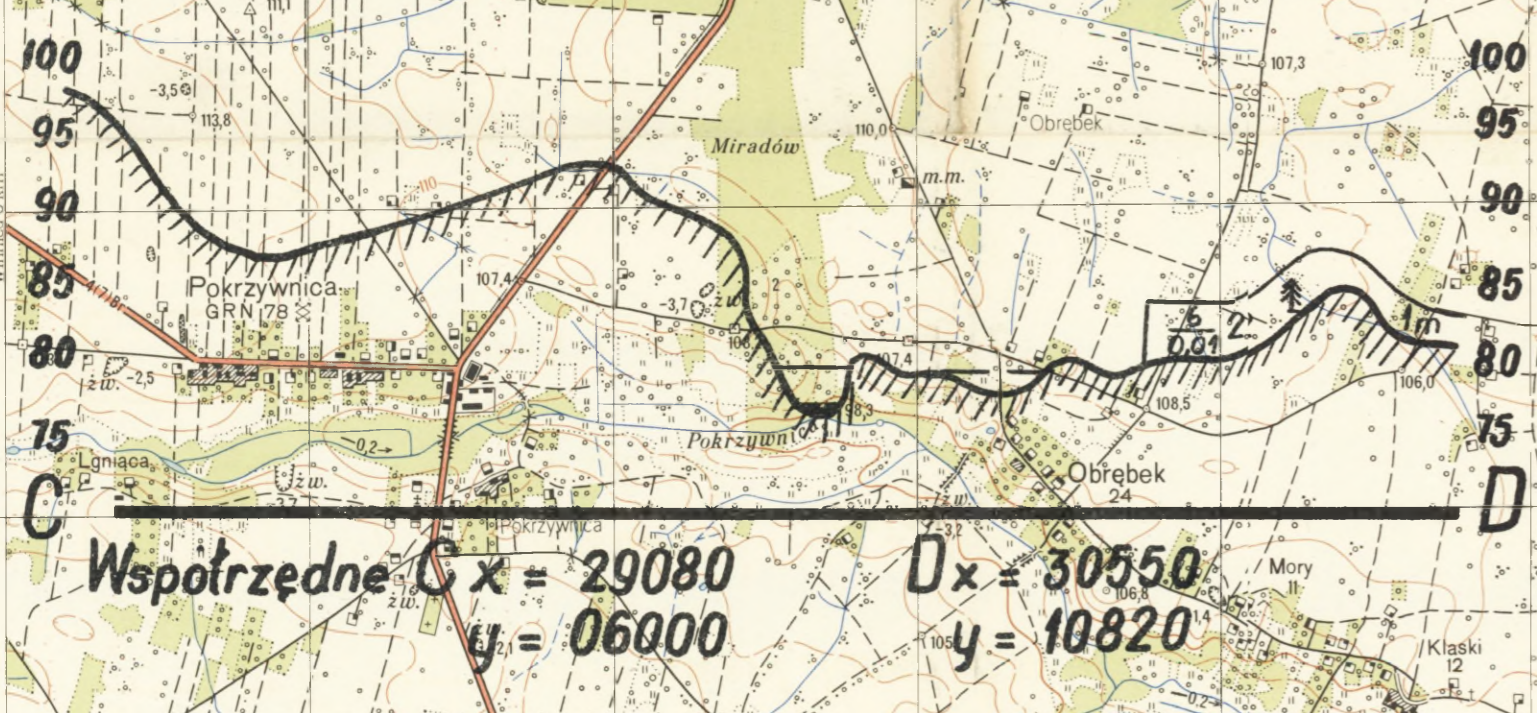
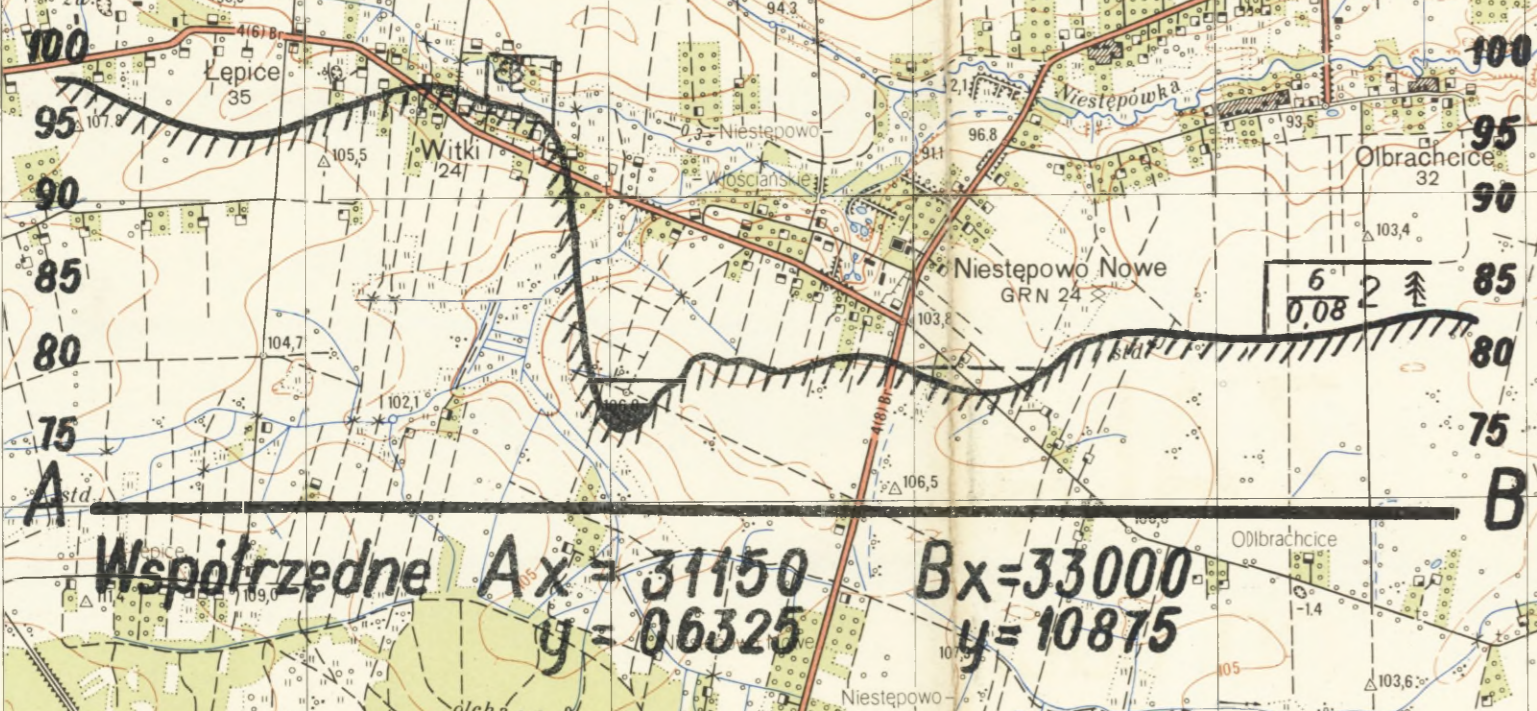
Ostona mostów w sile kampanii

Ostona mostu w sile planu

- Legenda**
- Dotychczasowe wzmocnienie 4pz:
 - 2lpa
 - 3k 2bsap (bez 3pl)
 - Dotychczasowy podział sił i środków w 4pz:
 - 1/4pz: 1kaz, 3pl, ksap 4pz
 - 2/4pz: 2kaz, bnb 4pz, 2pl, k 2bsap (bez 3dr)
 - 3/4pz: 3kaz, 3dr, 2pl, k 2bsap
 - OPpanc - bopanc
 - OZn - ksap 4pz (bez 3pl)
 - OZR - 1pl, k 2bsap
 - JPR - 1dr, pl, ksap 4pz
 - w duszozycji - 2/2pa
 - Dodatkowe wzmocnienia 4pz na okres forsowania: 1kabdp (bez pl PRG)

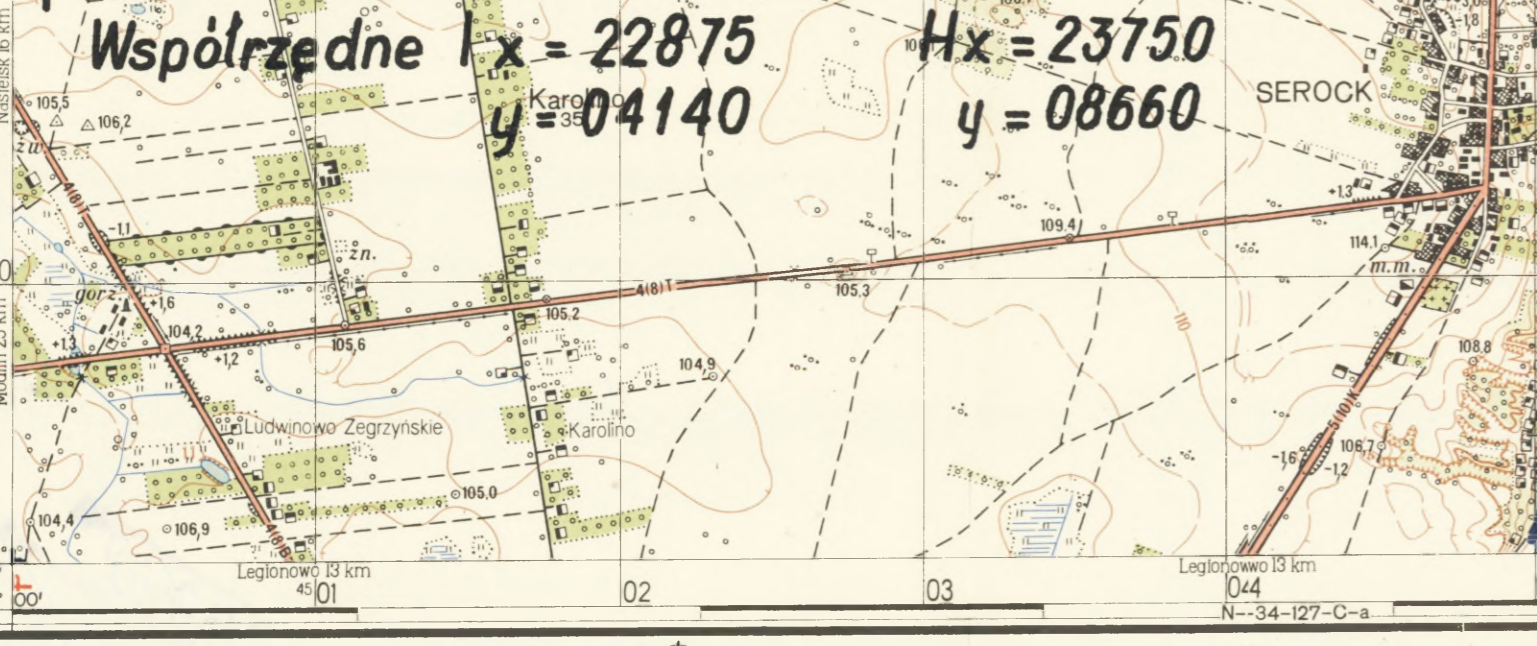
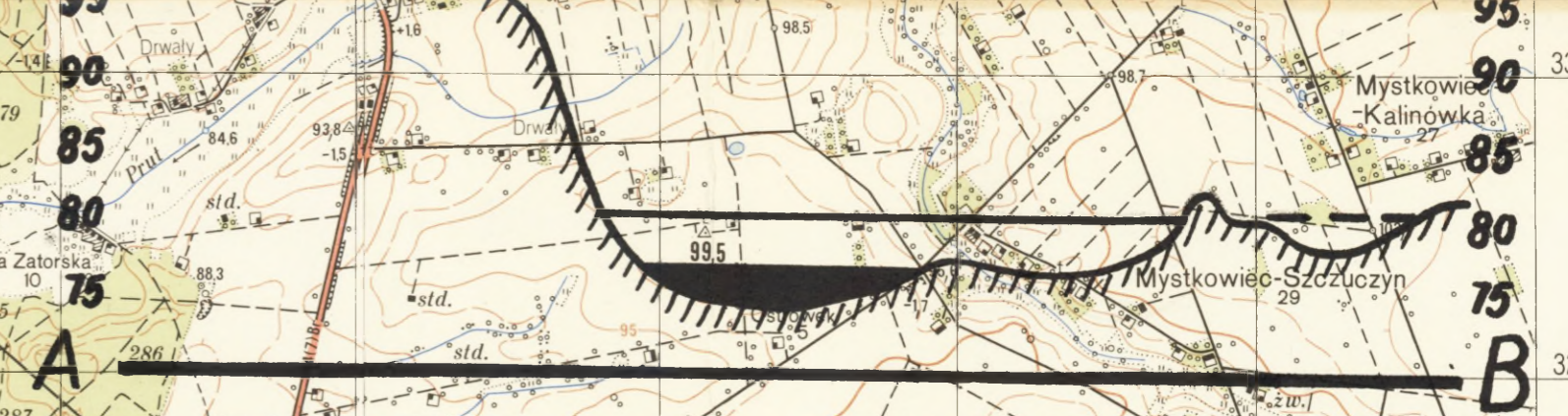

Profile terenu doliny rz. NAREW
Skala pozioma 1 : 25 000
Skala pionowa 1 : 500

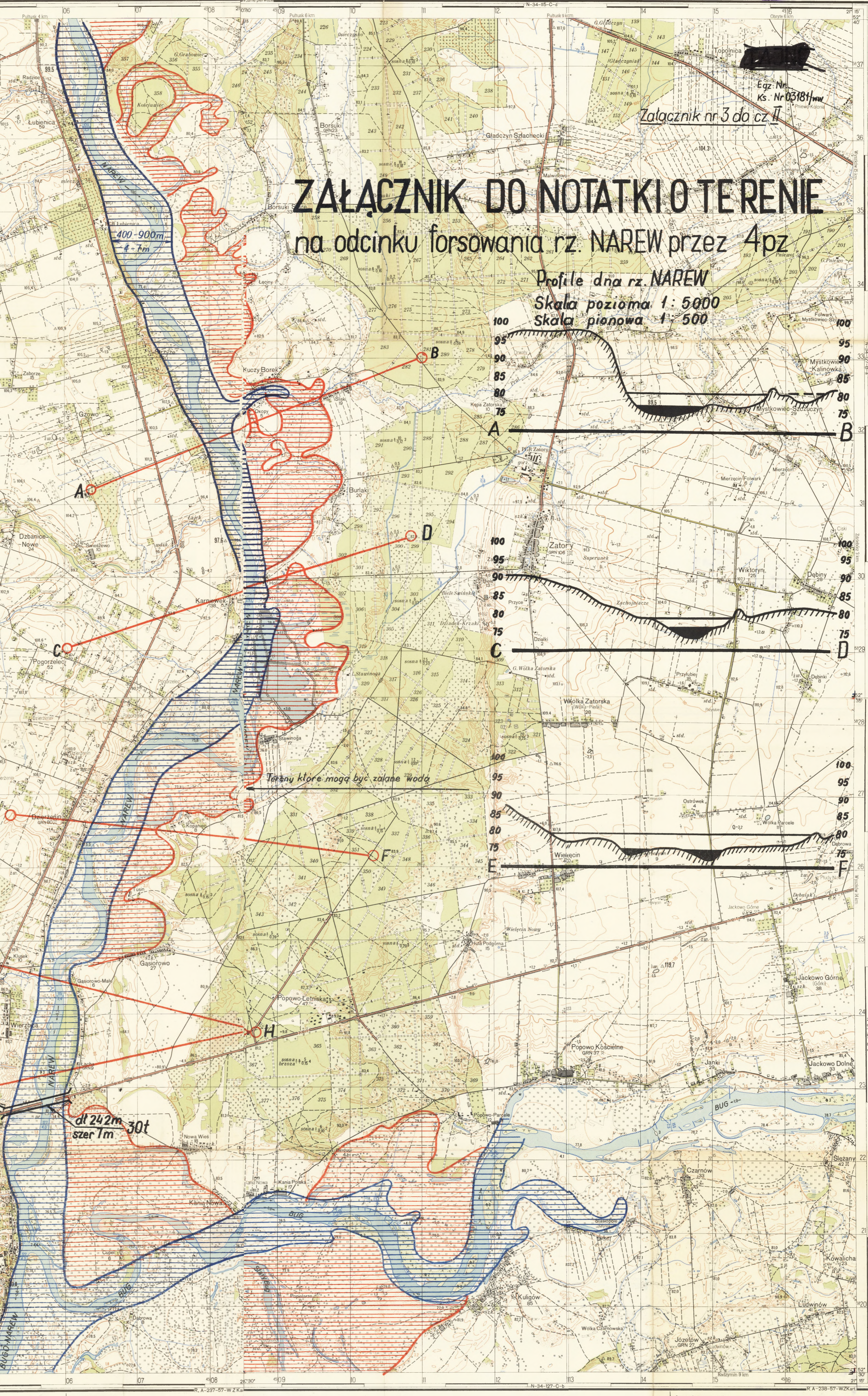

ZAŁĄCZNIK DO NOTATKI O TERENIE
na odcinku forsowania rz. NAREW przez 4pz

Profile dna rz. NAREW
Skala pozioma 1 : 5000
Skala pionowa 1 : 500

Zoboczenie magnetyczne wschodnie + 0'50 (0-14)
Zoboczenie południkowe wschodnie + 0'03 (0-01)
Uchylenie magnetyczne wschodnie + 0'47 (0-13)
Roczna zmiana zoboczenia magn. + 0'06 (0-02)
Uwaga: W skrajnych sytuacjach należy używać skrajnych odchyłek 0.5. Poziomą wartość zoboczenia magnetycznego określa się do roku 1956.

1:25000
tom-250m
m 000 750 500 250 0
Wzrostki cienie poprowadzone co 5m

Materiał podstawowy: zdjęcie fotograficzne 1:20 000 wykonane metodą kombinowaną w 1956 r.
Zoboczenie magnetyczne wschodnie + 0'00 (0-14)
Zoboczenie południkowe wschodnie + 0'09 (0-02)
Uchylenie magnetyczne wschodnie + 0'51 (0-14)
Roczna zmiana zoboczenia magn. + 0'06 (0-02)
Uwaga: W skrajnych sytuacjach należy używać skrajnych odchyłek 0.5. Poziomą wartość zoboczenia magnetycznego określa się do roku 1956.

1:25000
tom-250m
m 000 750 500 250 0
Wzrostki cienie poprowadzone co 5m

1:25000
tom-250m
m 000 750 500 250 0
Wzrostki cienie poprowadzone co 5m

Materiał podstawowy: zdjęcie fotograficzne 1:20 000 wykonane metodą kombinowaną w 1956 r.
Zoboczenie magnetyczne wschodnie + 0'00 (0-14)
Zoboczenie południkowe wschodnie + 0'09 (0-02)
Uchylenie magnetyczne wschodnie + 0'51 (0-14)
Roczna zmiana zoboczenia magn. + 0'06 (0-02)
Uwaga: W skrajnych sytuacjach należy używać skrajnych odchyłek 0.5. Poziomą wartość zoboczenia magnetycznego określa się do roku 1956.

PROPOZYCJE INŻYNIERYJNEGO ZABEZPIECZENIA BOJU SPOTKANIOWEGO 22 pcz

Mapa 1:50000

Drugi prawdopodobnego
podejścia kolumn npla

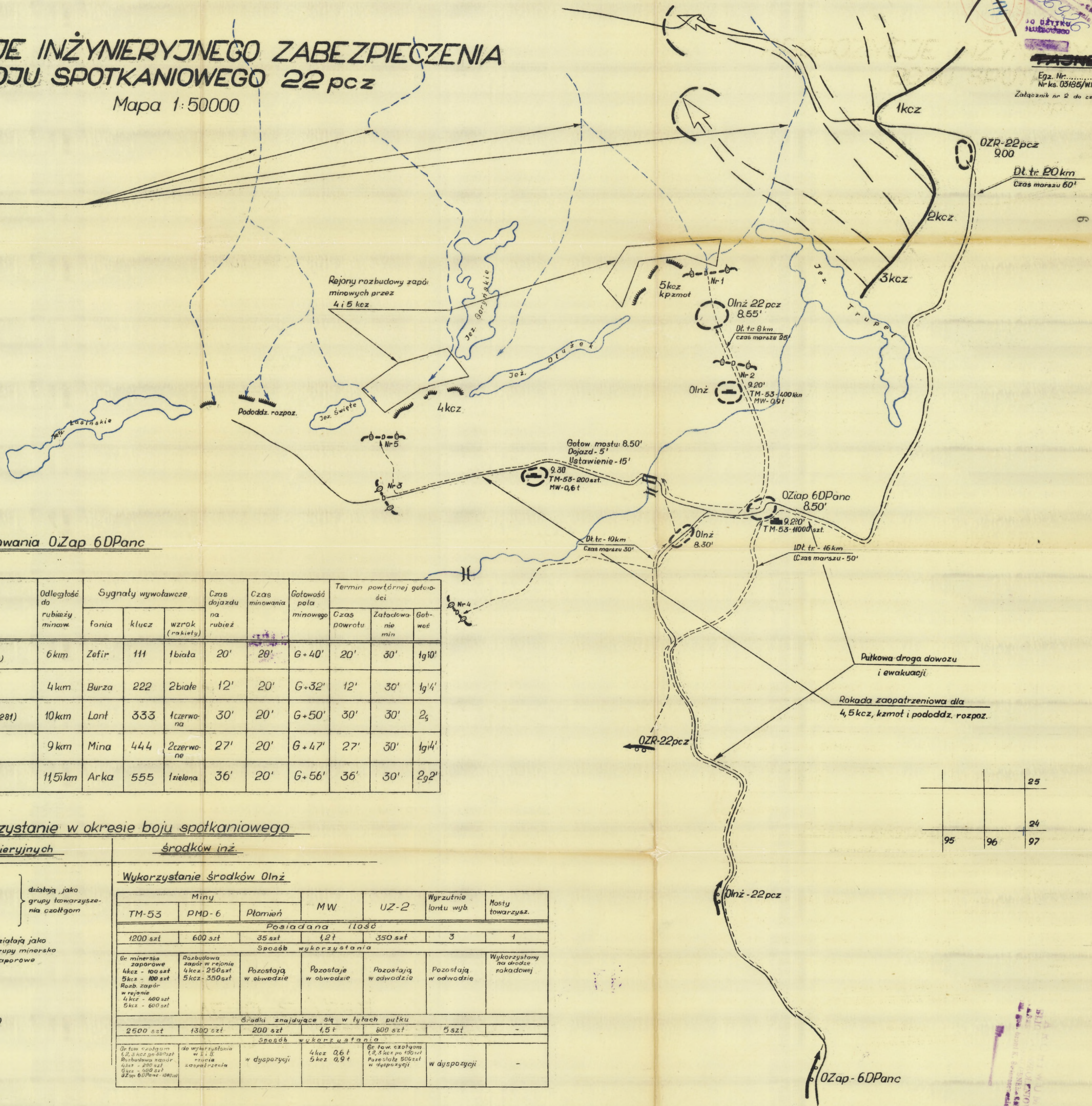
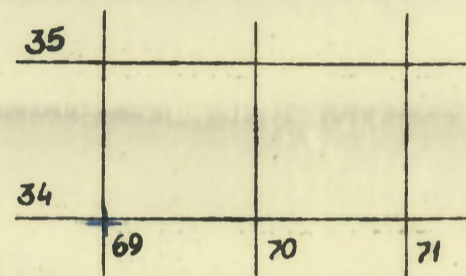

Tabela minowania OZap 6DPanc

L.P.	Numer rubieży oraz rejon minowania	Odległość do rubieży minow.	Sygnaty wywoławcze			Czas dojazdu na rubież	Czas minowania	Gotowość pola minowego	Termin powtórnej gotowości		
			fonia	klucz	wzrok (rakiety)				Czas powrotu	Zatocławanie min	Gotowość
1	bezimienny strumyk (3788) Nr 1 lasek w m. PIOTROWICE MAŁE (3790)	6 km	Zefir	111	1 biała	20'	20'	G+40'	20'	30'	1g10'
2	Nr 2 ptn skraj m. PIOTROWICE (3490)	4 km	Burza	222	2 białe	12'	20'	G+32'	12'	30'	1g4'
3	Nr 3 zach skraj m. TYMAWA WIELKA (3281)	10 km	Lont	333	1 czerwona	30'	20'	G+50'	30'	30'	2g
4	Nr 4 zach skraj m. SUMIN (2983)	9 km	Mina	444	2 czerwone	27'	20'	G+47'	27'	30'	1g14'
5	Nr 5 bezimienne jeziorko (3381) lasak (3381)	11,5 km	Arka	555	1 zielona	36'	20'	G+56'	36'	30'	2g2'

Podział i wykorzystanie w okresie boju spotkaniowego

pododdz. inżynierskich

- 1kcz - 1dr 1pl 3k 6bsap
- 2kcz - 2dr 1pl 3k 6bsap
- 3kcz - 1pl 3k 6bsap (bez 1, 2 dr)
- 4kcz - 1dr 2pl 3k 6bsap
- 5kcz - 2dr 2pl 3k 6bsap
- Olnz - 1pl sap 12pcz
- OZR - 3k 6bsap (bez 1, 2 pl sap)
- JPR - 1, JPR-2 pl 3k 6bsap (bez 1, 2 dr)

działają jako grupy towarzyszenia czołgom

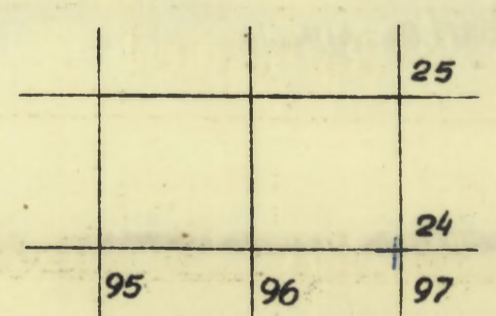
działają jako grupy minersko zaporowe

środków inż.

Wykorzystanie środków Olnz

Miny			MW	UZ-2	Wyrzutnie lontu wyb.	Mosty towarzys.
TM-53	PMD-6	Płomień				
Posiadana ilość						
1200 szt	600 szt	35 szt	1,2 t	350 szt	3	1
Sposób wykorzystania						
6r minerska zaporowa	Rozbudowa zapór w rejonie 4kcz - 100 szt 5kcz - 100 szt	Pozostają w obwodzie	Pozostaje w obwodzie	Pozostają w obwodzie	Pozostają w obwodzie	Wykorzystany na drodze rakadowej
Rozb. zapór w rejonie 4kcz - 400 szt 5kcz - 600 szt						
Środki znajdujące się w tyłach pułku						
2500 szt	1300 szt	200 szt	1,5 t	800 szt	5 szt	-
Sposób wykorzystania						
6r tow. czołgom 1, 2, 3 kcz po 100 szt	do wykorzystania w 1 i 2 rzucie zapór	w dyspozycji	4kcz 0,6 t 5kcz 0,9 t	6r tow. czołgom 1, 2, 3 kcz po 100 szt	w dyspozycji	-
Rozbudowa zapór 4kcz - 200 szt 5kcz - 400 szt OZap 6DPanc 100 szt				Pozostaje 500 szt w dyspozycji		

Wykonano 600 egz.
Egz. Nr 1-500 8 101. Tajno
Opisac: ppłk inż. OLEKSIŃSKI
Dz. 30.09.42 1942

MAPA ROBOCZA DOWÓDCY ARTYLERII WZMOCNIENIA 22pcz (dcy 1/6 pa)

Zadanie pułku

Długość marszu - 11km = 27,5 min
 Rozwinięcie na SO - 10 min
 Gotowość ognia - 8,4

Długość marszu - 10 km = 22,5 min
 Zwiniecie na SO - 5 min
 Rozwinięcie na SO - 10 min
 Gotowość ognia - 8,40

Długość marszu - 10 km = 25 min
 Rozwinięcie na SO - 15 min
 Gotowość ognia (baterii) - 8,4

Długość marszu - 8 km = 20 min
 Rozwinięcie na SO - 10 min
 Gotowość ognia - 8,30

- Stan amunicji na dzień walki:
 152 mm hba - 450 poc.
 122 mm hb - 960 poc.
- Potrzebna ilość amunicji celkom wykonania Przewidywanych zadań ogniowych.
- a) obezwładnienia jednej baterii art. npla;
 152 mm hba - 180 poc.
 122 mm hb - 220 poc.
 - b) zwalczanie kolumn npla;
 152 mm hba - 80 poc. (dla dyonu)
 122 mm hb - 100 poc.
 - c) ogniń zaporowy;
 152 mm hba - (750 m) - 105 poc.
 122 mm hb - (800 m) - 144 poc.
 - d) obezwładnienie stacji m/lakacyjnej;
 152 mm hba - 60 poc.
 122 mm hb - 80 poc.

Wykonano 500 egz.
 Oprac. pptk OLEKSIŃSKII

Gotowość ognia 8,50

szef sztabu 1/1ABAA

Początek lotu 8,30

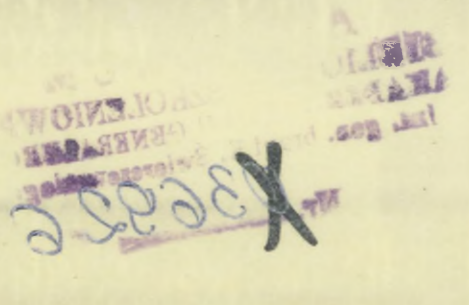
1k 3/40 rppanc 7,30

1/1ABAA (DGA)

ŁAKORZ
 1/6pa (bez 3b)

22pcz

1kcz

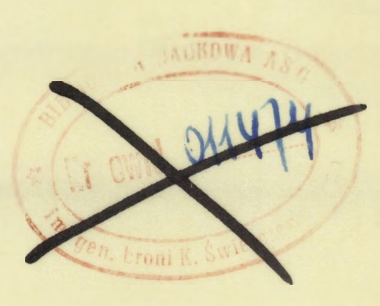

DECYZJA DOWÓDCY 22pcz

(Proponowany wariant)

Egz. Nr. 6
Nr ks. 031816/W.W.

Załącznik nr 1 do cz. I

96	97	98	99	00
				54
				53

Legenda

1. Podział sit i środków bez zmian. Do dyspozycji dowódcy 22pcz dostępną 1/1ABAA.
2. Tempo marszu dla obydwu stron przyjęto 25 km/godz.

- możliwy wariant działania nieprzyjaciela.
- decyzja dowódcy 22pcz.

Wykonano 500 egz.
Oprac. ppłk DLEK-SIŃSKI

ARCHIWUM
036926